MIJN OPDRACHT

Dank u broeder.

2 Goedenavond. (Dank u broeder.) Goedenavond iedereen. Ik ben erg blij om hier vanavond te zijn; ik voel me goed. Ik voel me al goed sinds de samenkomst van gisteravond. Het was voor mij zo'n grote zegen om te zien hoe die arme blinde vrouw haar gezichtsvermogen terugkreeg. En vele anderen. . .

3 Ik kreeg vandaag een bemoedigende brief van een dame, die waarschijnlijk nu aanwezig is, en ze vertelde me over een aantal dingen die gisteren in haar buurt gebeurd waren, na de samenkomst van eergisteravond, hoe de Here het gehoor herstelde aan een vrouw die al een lange tijd volledig doof was, die—die zei. . . beweerde dat de Engel des Heren in het huis kwam waar ze zich bevond en haar haar gehoor had gegeven. En ze kan gewoon, heel. . . We willen graag haar getuigenis, dat ze het opschrijft, daar achterin. En dus, dat is erg fijn. En daar zijn we blij mee, gewoon erg blij.

4 En we waren dus van plan om de bijeenkomst zondagavond af te sluiten, maar we hebben besloten dat we dat beter niet konden doen— misschien konden we maar beter nog wat langer doorgaan. We waren. . . We zijn zeer. . . [Samenkomst applaudisseert—Red.] Dank u. Hartelijk dank. Heel erg bedankt; dat geeft me een goed gevoel.

5 De reden dat ik het deed, was niet omdat er hier geen samenwerking was, maar uit respect voor broeder Freeman, ziet u; en ik wilde niet tegelijkertijd met hem een samenkomst houden. En als ik dacht dat ik zijn samenkomst op enigerlei wijze hinderde, zou ik het niet doen. Maar ik—ik—ik heb net een klein briefje gekregen, dus ik voel me er nu een stuk beter bij, dat het—dat het in orde is, dus. . . Dank u. Heel erg bedankt.

6 Er ontstond gewoon wat verwarring onder een aantal van de broeders die in de bediening staan, dat onze samenkomsten samenvielen en we tegelijkertijd in dezelfde stad waren. En dat hadden we natuurlijk liever niet gehad. Maar, we willen niet dat jullie denken dat we proberen ons aan u op te dringen.

7 Maar ik geloof, zoals. . . Ik geloof dat Jakob één put groef, en de Filistijnen verdreven hem, en hij noemde het Kwaadwilligheid; en hij groef er nog een, en ze verdreven hem, en hij noemde die Strijd; dus groef hij de derde en zei: "Er is plaats voor ons allemaal." Dus. . . Dank u. Heel erg bedankt.

8 Dus, toen broeder Freeman en ik in die kleine stad, Chicago, waren: wel, ik liet het met rust, liep erbij weg, weet u, en we hadden. . . Maar er is plaats voor ons allemaal in Californië;

we hebben hier een grote put. God zegene u, broeder. Iemand vertelde me dat deze stad iets over duizend vierkante kilometer beslaat. Dus er is volop ruimte, nietwaar? Ook veel zieke mensen, dus . . . velen van hen komen hier voor hun gezondheid. En ik vertrouw erop dat God ons hier een geweldige samenkomst zal geven, ons beiden, en de diensten overal zal zegenen, en al de campagnes en predikers, overal.

9 En morgen, de sabbat, laten we bidden dat God gewoon vele zielen door de naties heen, overal, tot Zijn glorie zal geven. We gaan tenslotte vrij spoedig naar Huis, weet u, en we maken ons nu gewoon gereed, dus laten we onszelf altijd schoonhouden, want we weten nooit wanneer het kan gebeuren.

10 En wij hebben Hem lief; en ik ben er zeker van dat u Hem liefhebt, anders zou u hier niet zijn. En er is ergens in uw hart een klein plekje waar u God liefheeft, of anders zou u hier helemaal niet komen— u zou ergens anders zijn. Dus, we zijn blij dat u Hem liefhebt.

11 Dus gisteravond was zo'n—zo'n geweldige samenkomst en—en vanavond verwachten we weer een geweldige samenkomst voor onze Here. Moge Hij gewoon Zijn zegeningen toevoegen. En nu, morgenmiddag, zo de Here wil, wil—wil ik morgenmiddag tot u spreken, gewoon, wel, als u het zo zou noemen: proberen te prediken. Ik . . . Zoals ik u de andere keer vertelde, ben ik een soort reservewiel als het om een prediker gaat, weet u. Het is wanneer . . . Weet u, wanneer je een platte band hebt en je een reserveband gebruikt om op verder te rijden. Dus wij . . . Maar wij hebben geen platte band, maar ze gaan hem dus gewoon gebruiken.

12 Dus morgenmiddag . . . Ik probeer altijd 's middags te spreken. En de mensen houden een—een zendingsoffer voor mij dat—dat de overzeese zendelingen in de buitenlandse velden helpt. Ik wist nooit wat zendelingen waren totdat ik het zelf meemaakte. Het is heerlijk, maar o, o, als er iemand is die hulp nodig heeft, is het de arme zendeling aan de verre fronten daar, waar hij met allerlei dingen geconfronteerd wordt, en vooral degenen die de strijd aangaan met het bovennatuurlijke.

13 En dus, morgenmiddag . . . Ik geloof dat dat om half drie is, nietwaar, broeders, wanneer we . . . ? Om half drie, morgenmiddag. En we zouden het heel fijn vinden als u, als—als uw kerk geen dienst heeft . . . Nu, morgen is het zondag en—en uw eigen kerken houden dienst, dus we zouden heel blij zijn, als u zelf geen dienst hebt, dat u zou komen. Natuurlijk, als er een dienst is in uw eigen kerk, is dat uw plicht om op uw post te staan tijdens uw dienst—iedereen in zijn eigen kerk. Maar als u geen kerk hebt en u . . . of als er geen dienst is in uw kerk, kom gerust langs en wees met ons. En denk aan, nogmaals, aan al de campagnes die door de hele stad en overal plaatsvinden. En dat

God . . . En bid dat God meer maaiers zal sturen voor de oogst, want we hebben ze zeker nodig.

14 En zovelen van onze dierbare mensen sturen mij uitnodigingen om met hen te komen eten en—en o, ik zou zeker willen dat ik het voor iedereen kon doen. En dat zou ik wel willen doen, maar het zou nogal moeilijk voor me zijn om dat te doen. Ik ben bang dat als ik met de ene wel ga en met de ander niet, dat ze misschien denken dat ik de ene meer waardeer dan de ander, maar dat is niet zo. Maar ik hou van jullie allemaal, en ik wil dat jullie van mij houden, en als we de Here liefhebben, zullen we dat ook voor elkaar voelen. Dus—en dan zullen we . . . Op een dag ga ik met jullie allemaal aan tafel. Amen. Zal dat niet wonderbaar zijn? Ik denk er gewoon aan: nadat de strijd helemaal voorbij is en de rook is opgetrokken, dan komen we er, ontmoeten we onze geliefden en ontmoeten dan Hem; we gaan tegenover elkaar aan tafel zitten. Zal dat niet wonderbaar zijn? Er zal nooit een kruk of rolstoel rond de tafel staan, nooit een . . . O, zal dat niet wonderbaar zijn?

15 Wanneer we dat dan allemaal zien, ze daar allemaal zien zitten, zal ik over de tafel kijken en zeggen: "Wel, God zegene u, broeder. O!" En dan zullen we . . . we zullen even wat traantjes moeten laten. Gelooft u dat niet? Als we dat kunnen . . . we zullen gewoon wat traantjes laten van vreugde.

16 En dan zal aan het hoofd van de tafel onze Koning in al Zijn Majesteit verschijnen. Hij zal langs ons allen lopen en Zijn armen om ons heen slaan en zeggen: "U hebt veel geleden, u hebt veel doorstaan voor Mij." En alle tranen uit de ogen wegvegen en zeggen: "Nu, huil niet meer. We zijn . . . Het is allemaal voorbij." O, voor die geweldige tijd! Daarom zijn we hier, nietwaar? Zal het niet wonderbaar zijn om Zijn arm om u heen te voelen— en zeggen: "Nu, huil niet. Treed binnen in de vreugden des Heren; u hebt de goede strijd gestreden." Dus nu we hier zijn en deze kans hebben, laten we er een goede strijd van maken, een echte strijd.

17 Ik wil graag wat uit de Schrift lezen, en we gaan meteen beginnen met de gebedsrij, zodat we goed kunnen opschieten, de mensen vroeg naar huis kunnen laten gaan, zodat u niet te laat komt voor uw zondagsschool morgenochtend. En we proberen er een gewoonte van te maken, als het kan, om u heel vroeg naar huis te laten gaan, en zodat de mensen naar hun werk kunnen gaan en weer terug kunnen komen, dus . . . voor de volgende avond.

18 Hoevelen zijn hier voor de eerste keer? Laat eens uw handen zien, over . . . Zeg, dat is geweldig! Laten we ze een applaus geven—allen hier die niet . . . Dat is wonderbaar! Dat is goed. Wat zijn we blij dat u hier bent en dat we u kunnen leren kennen. Ik wou dat ik u de hand kon schudden en u welkom kon heten. Maar ik bid dat de Heilige Geest gewoon Zijn armen om u heen

zal slaan en zal zeggen: "Hier is wat hij bedoelt: dat u—dat u welkom bent."

19 En nu, in de diensten . . . onze diensten zijn een beetje anders dan de gebruikelijke, in goddelijke genezingsdiensten waar we naartoe komen— dit gebeurt onder de leiding van een bovennatuurlijk wezen dat mij een paar jaar geleden ontmoet heeft. En aangezien—dit is strikt een baptistenleer—ik . . . U hoort mij vaak zeggen dat ik baptist ben; welnu, ik ben—ik ben geen baptist, ik ben—ik ben een Christen—dat is het. Ik kan nog steeds een baptist zijn én een Christen zijn, begrijpt u.

20 Maar—maar, niet lang geleden, in Little Rock: ik . . . Er was een man die krukken had en hij was . . . hij liep er al jaren op, en hij kwam in de gebedsrij, en de Here genas hem. O, hij was zo blij! En hij juichte en liep de straat af met de ene kruk over de andere heen en getuigde tegen iedereen, door Little Rock heen.

21 En de volgende avond kwam hij terug naar de dienst en hij stond op en zei: "Zeg, broeder Branham, ik hoorde u zeggen . . . Ik kan het niet helemaal begrijpen." Hij zei: "Nu . . . " zei hij, "toen ik u hoorde prediken, was ik er zeker van dat u een nazarener was." Dat is wat híj was. Hij zei: "Ik was er zeker van dat u een nazarener was." Hij zei: "Toen zag ik al die pinkstergelovigen en ik zei: 'Nee, hij is een pinkstergelovige.' En hier zegt u dat u een baptist bent." Hij zei: "Ik—ik snap dat niet."

Ik zei: "O, dat is gemakkelijk, pa." Ik zei: "Ik ben een pinkster-nazarener-baptist."

22 Dus, dat is . . . Ja. God heeft ons allen lief. Door Zijn Zoon zijn wij allen zonen en dochters door wedergeboren te worden in het Koninkrijk.

23 En dus . . . Ik werd . . . Ja: ik . . . Dat is . . . Ik werd verordineerd in de zendingsbaptistenkerk en ben sindsdien in geen enkele andere kerk verordineerd. Maar wanneer we in goddelijke genezingsdiensten komen, houd ik het inter-evangelisch, gewoon interdenominationeel, voor iedereen. Gewoon . . . God vraagt nooit in de gebedsrij of u een methodist bent, of baptist, of katholiek, of wat u ook bent; het is uw geloof waardoor u genezen wordt; door uw geloof wordt u genezen.

24 En . . . maar ik wil niet dat u nu denkt dat dit alleen maar een baptistenleerstelling is wanneer ik zeg dat gaven en roepingen onberouwelijk zijn; ik geloof dat ze de voorbestemde wil van God zijn.

25 Toen ik een kleine jongen was . . . Vandaag . . . Die dame die dat beeld maakte van de kleine hut waarin ik geboren werd—dat was heel lief. En toen ik geboren werd, kwam er een bovennatuurlijk wezen de kamer binnen, ongeveer zo groot als een van die lampen dáár. Het volgde mij al de dagen van mijn leven, tot deze tijd. Ik wist niet wat het was. Ik . . . Mijn voorouders waren katholiek. Ik ben Iers langs beide kanten,

vader en moeder; en daar is vergeving voor. Dus, ik—ik—ik heb . . . En iemand zei: "U bent Iers, en komt ook nog eens uit Kentucky—o, o, dat maakt het vreselijk." Dus ik . . . Maar God had genade met mij en Hij heeft mij tot een Christen gemaakt door Zijn Zoon, Jezus Christus; en ik ben zo blij. En dan, toen ik een Christen werd . . .

26 Toen ik een kleine jongen was, voordat ik een Christen werd, kwam dit tot mij en sprak tot mij en zou mij dingen vertellen die gingen gebeuren. Wel, daar schrok ik me bijna dood van. Ik werd er zenuwachtig en bevend van. Maar het zou . . . Het sprak tot mij voor het eerst vanuit een struik, net als een wind die in de struiken wervelde, en het vertelde me nooit te drinken of te roken of mijn lichaam te verontreinigen, dat er een taak voor mij was. En mijn hele leven lang . . . Ik heb geprobeerd te leven . . . een heer te zijn, en ik werd verkeerd begrepen. En zelfs mijn vader zei dat ik een groot mietje was, omdat ik niet dronk zoals de rest van de Branhams en—enzovoort. Maar er was iets in mijn hart dat me niet liet drinken: dat was Christus. En ik heb het idee—misschien heb ik dit mis— ik denk dat God dit voor Zijn volk heeft bewaard zodat zij er baat bij zouden hebben. Ik kon geen andere conclusie trekken, want van nature was ik het tegenovergestelde. Dus, al mijn familieleden drinken enzovoort. Net zoals als je een maïskorrel plant: als het een gele maïskorrel is, zal het gele maïs voortbrengen, ziet u; maar, tenzij er een bekering heeft plaatsgevonden; en hier heeft God het gedaan.

27 En, dus toen—later zou het tot mij komen en tot mij spreken en mij dingen vertellen die zouden gaan gebeuren. Wel, ik bleef ervan weg. En na mijn bekering . . . mijn eigen kerk, de baptistenkerk, besprak ik het met enkele predikers, enzovoort, en zij adviseerden me om er vandaan te blijven, zeiden: "Bemoei je er nooit mee; het is verkeerd. Dus, als er iets tot je komt . . . " zeiden: "wij . . . Die dagen van—van het bovennatuurlijke, en dat is aan de andere kant." Zeiden: "Wij leven door het Woord."

28 Ik las op een dag waar stond: de letter doodt, maar de Geest geeft leven. Dus ik—ik probeerde het van me af te duwen. Ik herkende het, ging zitten en probeerde het zo goed mogelijk te overwegen; en ik zei: "Here, als ik verkeerd ben geweest: vergeef mij." En het kwam de kamer binnen, en liep die keer naar mij toe: een man, ongeveer 1,80 meter lang, maar met een olijfkleurige huidskleur, donker haar tot op zijn schouders, en woog rond de negentig kilo in menselijk gewicht en vertelde me dat ik op deze wereld werd gebracht om voor zieke mensen te bidden— als ik hen ertoe kon brengen om te geloven en oprecht zou zijn wanneer ik bad, dat niets voor het gebed zou standhouden.

29 Ik twijfelde aan de man, enerzijds omdat ik arm was en ik . . . niet opgeleid, en ik zei: "Mensen zouden me niet geloven." Ik zei: "Ik zou de mensen mij niet kunnen laten geloven."

30 En hij vertelde me dat ik zou bidden voor koningen en vorsten, enzovoort; ik kon dat amper geloven. Een jongen met alleen een lagere-schoolopleiding, en dan bidden voor koningen en vorsten—ik kon het amper geloven. Al wist ik dat hij mij nooit iets verkeerds had verteld, maar Hij stond dichtbij. Ik hoorde de stem en zag tekenen.

31 Ongeveer twaalf jaar geleden doopte ik mijn eerste groep na mijn . . . een van mijn opwekkingen in Jeffersonville, Indiana, waar ik toen woonde—waar thuis is, liever gezegd— en ik stond aan de oever van de rivier de Ohio waar . . . [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . zich had verzameld. En toen ik aan het dopen was—het was twee uur in de namiddag, op juni . . . en de zeventiende kandidaat was ik aan het dopen in het water, bij de rivier de Ohio aan het einde van Spring Street— en ik hoorde iets spreken, en ik voelde iets dat vat op mij kreeg. En ik keek omhoog, en toen ik dat deed, daalde er vanuit Glorie deze werveling neer naar waar ik mij bevond.

32 De krant *Courier Journal* had er een artikel over; stond: "Een mystieke ster verschijnt boven een plaatselijke baptistenprediker terwijl hij in de rivier doopt." Ze konden het niet begrijpen. O, waarschijnlijk hebben wel tot de tienduizend mensen het gezien toen het neerdaalde naar waar ik was en weer omhoog de lucht in ging, precies neerdaalde waar ik was en weer omhoog de lucht in ging. Wel, ik . . . Velen vroegen mij wat het betekende, en ik zei: "Ik weet het niet."

33 Maar dan, toen dit kwam . . . en hij vertelde me . . . Deze keer zag hij eruit—hij was een man. Toen ik hem vertelde dat ik bang was dat de mensen me niet zouden geloven, zei hij dat ik twee tekenen zou worden gegeven—zoals de profeet Mozes die gegeven werd—ter betuiging, of, met andere woorden, aan u mensen duidelijk te maken, of aan wie dan ook, dat ik de waarheid vertel. Ziet u? Dat is het.

34 Nu, de mens kan van alles zeggen, maar als God niet antwoordt dat dat waar is, dan is het niet waar; maar als God getuigt dat het de waarheid is, dan zou ik het geloven; als God dat zei, zou ik het geloven. Nu, ik wil dat u gelooft dat het waar is.

35 En hij vertelde me dat ik ziekten eerst zou herkennen door iemands hand vast te pakken. Als ik eerbiedig zou zijn en—en verder zou gaan, zou het op een gegeven moment gebeuren dat ik dan in staat zou zijn om te weten wat mensen vroeger in hun leven hadden gedaan, en—en hen te kunnen vertellen wat hen te wachten stond.

36 En toen ik er even over nadacht, verwees Hij naar de Schriftgedeelten die ik zelf ook vaak aanhaal over Jezus van Nazareth, wetend dat Hij verkeerd begrepen werd, en liet mij weten dat ík verkeerd begrepen zou worden; en ik word ook door

velen verkeerd begrepen. Maar ik ben heel dankbaar dat velen de boodschap hebben geloofd. En Jezus werd verkeerd begrepen.

37 Er kwam op een keer iemand naar Hem toe—Nathanaël ging heen en haalde zijn broer— dat is precies waar deze Engel naar verwees, of—of, Filippus ging heen en haalde Nathanaël. Toen hij kwam, zei Jezus: "Zie, waarlijk een Israëliet, in wie geen bedrog is!"

Hij zei: "Vanwaar kent Gij mij, Rabbi?"

Hij zei: "Voordat Filippus u riep, toen u onder de boom was."

38 En let op zijn hart. Welnu, hij had zich kunnen terugtrekken en zeggen: "Hier zit een of andere truc achter." Dan had hij nooit de zegen ontvangen die hij ontving. Maar hij zei: "Gij zijt de Christus, de Zoon van God, de Koning van Israël." En hij viel neer om Hem te aanbidden; en hij prees God. Zijn hart was gereed om te ontvangen, nadat Jezus zich aan hem had bewezen dat Hij ook was wat Hij beweerde te zijn.

39 Toen kwam een vrouw eens naar Hem toe bij de put, en Hij sprak even met haar om contact te maken met haar geest, en Hij sprak tot haar en zei: "Ga heen en haal uw man."

Ze zei: "Ik heb geen man."

Hij zei: "Dat hebt u terecht gezegd; u hebt er vijf gehad, en degene die u nu hebt, is niet uw man."

40 Zei: "Ik bemerk dat Gij een Profeet zijt," enzovoort. Als zij heen ging en tot haar volk zei: "Kom, zie een Mens die mij alles gezegd heeft wat ik ooit gedaan heb." Ze was een beetje opgewonden—Hij had haar niet alles verteld, maar Hij wist dat als . . . Let nu hierop: Zij wist dat als Jezus dát wist, dat Hij álle dingen wist. Ziet u? Dat is juist. Dat Hij álle dingen wist—als Hij dát wist—dat God het Hem kon openbaren.

41 Nu, als u wilt opmerken, mijn dierbare Christenvriend, medeburger van het Koninkrijk Gods: Jezus getuigde, toen Hij op aarde was, dat Hij niets uit zichzelf deed, dat Hij alleen deed wat de Vader Hem in een visioen toonde te doen. Is dat waar? Dat is juist. Ziet u? Alleen door wat de Vader Hem toonde. Ziet u? Hij zei: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: de Zoon kan niets doen van zichzelf, maar wat de Vader Hem toont, dat doet de Zoon."

42 Is het u opgevallen, toen Lazarus stierf? Jezus . . . Ze vroegen Hem om voor Lazarus te komen bidden— Hij kwam niet; Hij ging gewoon verder. We vragen ons af waarom. Hij had een visioen dat Lazarus moest sterven. Dus toen Hij verderging—als u nauwkeurig op de Schriften let—Hij gaat verder—ze vroegen Hem weer te komen: Hij was nooit gekomen—en zo . . . Vervolgens, nadat Hij . . . Na een tijdje zei Hij: "Onze vriend Lazarus slaapt." Of: "Hij is gestorven," zei Hij tegen hen in duidelijke taal. En dus, Hij zei: "Maar omwille van u ben Ik blij dat Ik daar niet was, maar Ik ga hem wakker maken."

43 Nu, volgens Zijn Woorden in Johannes 5:19 had de Vader Hem reeds getoond wat er zou gaan gebeuren, want Hij zei: "De Zoon kan niets doen dan wat de Vader Hem toont." Is dat juist? En bij het graf—let op Zijn gebed. Hij zei: "Neem de steen weg." Maar als hij zou opstaan, waarom dan de steen wegnemen? De vrouwen hadden iets te doen, ziet u. Hij zei: "Neem de steen weg."

44 En Hij zei: "Vader, Ik dank U dat Gij Mij reeds verhoord hebt. Maar Ik zei het ter wille van degenen die eromheen staan." Gewoon een routinegebed, en altijd . . . gewoon om het ze te laten weten—toen riep Hij Lazarus uit de—uit de doden.

45 Nu: diezelfde . . . En toen onze Meester deze dingen deed, en die voorspellingen deed, en Hij zei alleen wat de Vader Hem toonde—alleen . . . Hij wist waar twee muilezels vastgebonden waren; Hij wist waar een bovenkamer was om gereedgemaakt te worden en dat er een man met een kruik zou lopen.

46 Wel, ze hebben me ervan beschuldigd een spiritist te zijn; ze hebben me ervan beschuldigd een medium te zijn. En iemand zei onlangs tegen mij dat . . . zei: "Behoort u tot . . . "

47 Was er ooit een groep mensen die eigenaar was van deze kerk met de naam "IK BEN" of zoiets?

Iemand vroeg me of ik behoorde tot *IK BEN*.

Ik zei: "Nee, HIJ IS, en ik ben Zijn dienstknecht."

Hij zei: "Houdt u daar geen samenkomst waar de IK BEN-mensen waren?"

Ik zei: "IK BEN is er nog steeds." IK BEN, dat is onze Here Jezus, onze—onze God, Zijn Vader: "IK BEN DIE IK BEN."

48 Nu, dat wordt verkeerd begrepen, dierbare Christenvriend—door de genade van God ben—ben ik geen van die dingen; ik ben—ik ben uw broeder—ik ben uw broeder. En ik ben misschien niet zo luidruchtig en kan niet afbreken en opbouwen en neerschudden als een grote, krachtige prediker. Ik beweer dat niet te zijn. En mijn verlegenheid, daar kan ik niets aan doen. Zo heeft God mij gemaakt; ik—ik moet gewoon zijn wat ik ben. Dat is alles. En gewoon zoals Hij wil dat ik ben, zo moet ik zijn. En ik doe alleen wat Hij mij zegt te doen. En in het begin deed dat me pijn . . .

49 Eens tijdens een samenkomst in Cleveland, niet lang geleden, kwam er een kleurling-man naar ons toe die zei: "Kan ik een gebedskaart krijgen om mijn toekomst te laten voorspellen?"

50 O, o! Voor mij was dat . . . Ik—ik bid dat God dat de arme broeder niet kwalijk neemt; hij had gedronken, maar hij—hij . . . Ik vertrouw erop dat God dat niet zal doen. Bedenk: u zou de Heilige Geest daar kunnen lasteren, ziet u. Ziet u?

51 Hoewel, vrienden . . . Satan heeft iets om alles wat God heeft na te bootsen of te imiteren; al de dingen die hij heeft, hij moest

God ermee nabootsen. Maar waar er een . . . iets een namaak is, moet er ergens een echte zijn waarvan het nagemaakt is, of anders zou het geen namaak zijn. Is dat juist? Als u een namaakdollar had, wel, moet er ergens een—een echte dollar zijn, anders is dat het origineel, ziet u, en zou het geen namaak zijn.

52 Maar Jezus werd ook verkeerd begrepen. Hij werd gekruisigd. Zij noemden Hem Beëlzebub, en Beëlzebub is een waarzegger of een demon. Wist u dat Beëlzebub een duivel was? De overste van de duivels. En zij zeiden dat Zijn werk, Zijn—Zijn handelingen, waar Hij dingen kon voorzeggen en dingen kon zien die zouden geschieden, en waar Hij duivelen uitwierp, dat het door de kracht van Beëlzebub was, die de overste van de duivels was. Zij wisten dat Zijn kracht ver boven al de profeten stond— zij wisten dat Hij op een hoger niveau was dan elke profeet, want Hij wist en begreep alles, en de Vader met Hem was, enzovoort, zoals Hij beweerde, en God bevestigde dat wat Jezus zei waar was. Maar de kerkelijke wereld daarbuiten, de religieuze wereld, zij waren het die zeiden: "Hij is Beëlzebub; Hij wierp duivelen uit door de overste van de duivelen."

53 Maar is het u opgevallen? De duivels, toen zíj Hem ontmoetten, zeiden ze: "Wij weten wie U bent: U bent de Zoon van God." Jazeker. En ze moesten Zijn autoriteit erkennen.

54 Nu: "Als zij de heer des huizes Beëlzebub noemen, hoeveel te meer zullen zij dan Zijn discipelen noemen?" Ziet u wat ik bedoel?

55 En ik—ik hoop dat ik niemand de indruk heb gegeven dat ik hier was om te proberen iets verkeerds te doen. Ik—ik zou liever naar huis gaan en het niet proberen, dan te proberen een bedrieger te zijn.

56 Er was 's avonds laatst iemand in het gebouw die heel sterk het gevoel had dat ik een bedrieger was. En dus . . . ik wist het, en ik vertelde het mijn zoon. En vandaag kwam er een brief binnen van een dame die het bevestigde; mijn zoon keek ernaar en zei: "Kijk daar eens, pa. Precies wat u . . . "

Ik zei: "Zeker. Ik wist dat het zou komen, zie je, want Hij liet me zien dat het zou komen." Ik zei: "Hij was daar die vorige avond."

57 Hoorde u mij roepen: "Ik ben geen bedrieger," tegen de man die daar achterin zat? Ik wist dat hij dat dacht—zei dat ik een bedrieger was. Wel, als ik een bedrieger ben, kom dan bewijzen dat ik verkeerd ben; dat—dat klopt. Ziet u?

58 Ik—ik—ik ben niets anders dan een dienstknecht van—van de Here, net zoals u dat bent die Christenen zijn. Ziet u? En ik kan niets uit mijzelf doen; alleen wat de Here mij laat zien, dát kan ik doen. Ik kan niet meer doen dan Hij mij laat zien te doen. En in deze visioenen toont Hij mij dingen die gaan geschieden, toont mij dingen die mensen hebben gedaan.

59 Gedurende de eerste twee jaar ongeveer, of iets meer dan twee jaar, ongeveer drie jaar: de enige manier waarop ik het kon weten was toen ik iemands hand vasthield en het iets vreemds op—op de hand zou laten verschijnen. En misschien wist God dat dat wel wat verwarring zou veroorzaken. Mag ik even iets zeggen vanuit mijn hart, als dat goed is? Ziet u? Er waren zoveel mensen die daarna uitgingen en vreemde gevoelens in hun handen hadden, weet u, en ze kregen de verkeerde indruk en dachten dat je mensen kon genezen door een gevoel dat je in je hand had. Velen kwamen naar me toe en zeiden: "Broeder Branham, voel eens en kijk of ik genezingskracht heb."

60 Nee, ik zeg het u nu: u hebt het niet. De enige genezende kracht die er is, ligt in Jezus Christus. Dat is juist. Dat is alles. Dat is alles! Het enige wat u kunt doen, is mensen daarop wijzen. En dat is alles wat ík kan doen, of wat iemand anders kan doen: mensen op Jezus Christus te wijzen, die hen reeds genezen heeft. Toen Hij op Golgotha stierf, betaalde Hij de allerhoogste prijs. Hij betaalde. . . Alle verlossende zegeningen waarvoor Hij op Golgotha is gestorven, zijn reeds betaald, voor God; de schuld is volledig betaald, en u bent vrijgesproken voor God; u bent uit het pandjeshuis gehaald. Dat is juist. Het enige wat u hoeft te doen, is geloof in Christus aanvaarden en het pandjeshuis verlaten; dat is alles.

61 Hij is onze Bloedverwant Verlosser. Nietwaar? God werd gemanifesteerd in het vlees om onze plaats in te nemen, om een Bloedverwant voor ons te zijn. Zoals in het boek Ruth en Exodus, enzovoort, hoe het daar verkondigt. . . leert hoe wij verwanten van God worden; en God kwam neer en woonde in Zijn Zoon, Christus Jezus—werd Bloedverwant aan ons. En Hij was onze Bloedverwant Verlosser. En er moest een openbaar getuigenis worden afgelegd voor Israël, bij de poorten, zoals Boaz zijn schoenen uitdeed om te laten zien dat hij Naomi definitief had verlost, en door Naomi te verlossen, verkreeg hij Ruth, de bruid.

62 En Jezus, toen Hij Israël verloste, verkreeg Hij de heidenbruid. Hij legde een openbaar getuigenis af: Hij werd verhoogd tussen hemel en aarde als een banier, vlak buiten de poorten van Jeruzalem. En daar werd de allerhoogste prijs betaald; daar werden we verlost. En heel onze verloren gegane erfenis, onze gezondheid, onze kracht, onze redding, alles wat destijds bij de zondeval verloren was gegaan, werd op Golgotha verlost. Daar is het.

63 En mijn broeder, zuster: het is niet hoe gracieus u kunt bidden, of hoeveel boete u kunt doen; het is uw geloof om te geloven dat Hij het voor u heeft gedaan dat u daar brengt. Dat is juist. Elke zondaar is vanavond gered in de ogen van Jehova God, maar het zal u nooit enig nut doen totdat u het aanvaardt, en het gelooft, en het belijdt, en dan is Hij de Hogepriester van uw belijdenis, om het voor God in orde te brengen.

64 En alle verlossende zegeningen—als u vermoeid bent: "Hij werd verwond om onze overtredingen, verbrijzeld om onze ongerechtigheden; de straf, die ons de vrede aanbrengt, is op Hem; door Zijn striemen zijn wij genezen." Het is al gebeurd; u hoeft het alleen maar te aanvaarden.

65 Nu, een prediker kan het Woord nemen en het uitleggen. Ik heb geen opleiding; ik weet niet al te veel over het Woord, alleen het plan van redding en dingen die God aan mij heeft geopenbaard. Het kwam nooit door een seminarie of leringen; het kwam alleen door openbaring van de Geest. En wat ik weet: ik weet dat God het mij gaf. En dan, omdat ik niet te veel weet over het Woord, heeft Hij mij deze andere dingen gegeven, zodat ze een bevestiging mogen zijn voor jullie dat ik u de waarheid vertel.

66 En God weet het: van al de...Ik heb voor miljoenen gepredikt, maar ik heb nooit één keer gezegd dat ik er ook maar iets mee te maken had; dat alle eer toekomt aan Jezus Christus, de Zoon van God, die u daar verloste. En ik kan alleen spreken en zeggen zoals Hij spreekt en zegt. En ik geloof vanavond, dat als ik vanavond het gebouw verliet om nooit meer terug te keren: ik geloof dat jullie moeten getuigen, die in de samenkomsten zijn geweest, waar het ook is, in dit land of daarbuiten, en weten dat elke keer dat de patiënt, als ik bij een patiënt ga zitten, ongeacht wie ze zijn, wanneer of waar...

67 Zoals de dame die ik onlangs hier in het park tegenkwam: ze liep door het park— ze was uit Illinois gekomen en ze was erg ziek—en ze kwam door het park en ze zei: "O, broeder Branham," en ze begon daar, en ik ging naast haar zitten. En daar ging de Heilige Geest terug (En misschien is ze nu hier—ik denk van wel), en ging terug en vertelde haar alles uit haar hele leven—toen we daar in het park zaten, ziet u—en over...

68 U hebt nooit één keer meegemaakt, geen van u, dat het niet precies vertelde wat er aan de hand was met de patiënt, en wat er in het verleden in hun leven was gebeurd. Is dat juist? En dat is...Hoevelen weten dat dat de waarheid is? Steek nu uw handen omhoog als een—als een bevestiging daarvan. Ziet u? Nu, dat geneest niet, dat is slechts een bevestiging, ziet u, dat Jezus Christus tegenwoordig is.

69 En de laatste twee avonden, vrienden, hebben we de mensen gewoon vrijgelaten in hun eigen geloof, en hen hierdoorheen gebracht, en ik probeerde gewoon hier te staan en het initiatief te nemen, en gewoon, als de mensen komen, probeer ik gewoon te voorkomen dat ik met ze in gesprek raak, maar ik bid gewoon voor ze, en laat ze hier voorbijkomen, en God heeft wonderbare dingen voor ons gedaan. En ik ben er blij om en er helemaal enthousiast over, want ik kan bij meer mensen komen. Gewoonlijk als ik ze één voor één neem, één voor één, duurt het zo

lang om . . . om bij voldoende mensen te komen. Maar nu kom ik tot een plaats waar ik vijftig per avond kan nemen. En ik geloof dat vóór de week . . . volgende week, dat ik honderd of meer per avond zal doen. Ik geloof dat God kan . . .

70 En ik wil dat ieder van u, wanneer u hier doorheen komt, ongeacht uw toestand, wil ik dat u Jezus aanneemt als uw persoonlijke Genezer, en hier weggaat in geloof, ervan getuigt en uw genezing opeist, voordat u het hebt gevoeld of wat dan ook.

71 Nu, de oudere dame gisteravond, die blind was—ze brachten de arme oude vrouw naar het podium, net toen . . . Natuurlijk, de zalving was ontzettend—ze stond helemaal vooraan in de rij. En ik zei: "Laat haar zitten," ik dacht dat ik zo bij haar kon komen. Ik zag dat ze blind was, dat ze tegen dingen aanbotste, en—en ze probeerden haar te laten zitten. Ze kwam door de gebedsrij heen, en ik legde mijn handen op haar en zegende haar. En toen ze verder liep, net toen de Geest haar deed keren, trok Hij mij ernaartoe. Ik wist dat het toen voorbij was; daar was ze—ze kreeg haar gezichtsvermogen. Iemand vertelde me dat ze daar zit te lezen en dergelijke sindsdien. Hoe dat God haar gezegend had! En hoe dankbaar zijn wij!

72 En anderen die doof zijn geweest, en sommigen die stom waren, en allerlei soorten ziekten zijn in de samenkomst genezen. Nu hebben we grote verwachtingen. Ik keek toevallig naar een kleine dame die hier ziek in een stoel zit. Nu, moge God ons allen genadig zijn.

73 Nu, ik wil nu even snel iets uit de Schrift lezen, zodat we met onze gebedsrij kunnen beginnen. Bent u er klaar voor dat wij voor u bidden? Hebt u met heel uw hart geloofd? O, moge God u zegenen.

74 Vreemdeling in onze poort, u hebt misschien nog nooit de—de bovennatuurlijke onderscheiding van ziekten gezien. Ik weet niet wat de Heilige Geest zal doen. Misschien zal Hij iemand in de rij aanspreken, of zal iemand mij vragen wat er aan de hand is, of iets dergelijks over hun leven; het kan zijn dat iemand met zonde op het podium komt, dat Hij mij meteen aanspreekt om het tegen te houden. Meestal, nadat ze in de samenkomst zijn geweest en zoveel dingen genoemd hebben gezien, dan bekeren ze zich meestal voordat ze bij het podium komen en maken ze zich klaar, omdat er veel vreselijke dingen tegen mensen zijn gezegd, enzovoort, vanaf het podium. En u bent getuigen van die dingen.

75 Nu, ik wil meteen iets uit de Schrift lezen, zodat . . . Mijn woorden zullen falen—ik ben een man—maar déze Woorden zullen niet falen. *Dit* is Gods Woord; het kan niet falen.

76 Nu, hoeveel mensen hier hebben geloof in Jezus? Laat eens uw handen zien. O, wonderbaar! Goed. Hoevelen geloven dat Hij vandaag Dezelfde is als gisteren en elke dag? O, dat is prima.

Ik wil . . . Nu, dat is uw geloof. En ik wil u laten zien wat ik vanavond nog meer wil dat u hebt. Het 14e vers van het 2e hoofdstuk van Jakobus, en ik zal ook tot en met de 26e voorlezen. Luister nu aandachtig naar wat er wordt voorgelezen:

Wat baat het, mijn broeders, al zegt iemand dat hij geloof heeft, en geen werken heeft? Kan geloof hem redden?

Het kan niet. Als u gelooft dat God u zal redden, moet u het geloven en dan belijden dat Hij het gedaan héέft, voordat het zal komen . . . dan brengt het gerechtigheid voort, ziet u.

Indien een broeder of zuster naakt was, en—en gebrek had aan dagelijks voedsel,

En iemand onder u zei tot hen: Gaat heen in vrede, warmt u en verzadigt u, maar gij gaaft hun niet de dingen die nodig zijn voor het lichaam—wat baat het?

Alzo is ook geloof, indien het geen werken heeft, is het *dood in zichzelf.*

Ja, mocht iemand zeggen: Gij hebt geloof, en ik heb de werken; toon mij uw geloof zonder uw werken, en ik zal u mijn geloof tonen uit mijn werken.

Gij gelooft dat er één God is; gij gelooft *terecht: de duivelen geloven ook, en sidderen.*

Maar wilt gij weten, o ijdel mens, dat geloof zonder werken dood is?

Wat . . . *Was Abraham, onze vader, niet door werken gerechtvaardigd, toen hij zijn zoon Isaäk op het altaar had geofferd?*

Ziet gij hoe geloof medegewerkt heeft met . . . werken, en door werken het geloof volkomen is geworden?

En de Schrift is vervuld, die zegt: Abraham heeft God geloofd, en het is hem tot gerechtigheid gerekend; en hij werd de vriend van God genoemd.

Gij ziet dan hoe een mens door werken gerechtvaardigd wordt, en niet door geloof alleen.

Evenzo was ook Rachab, de hoer, niet door werken gerechtvaardigd, toen zij de boden had ontvangen en hen langs een andere weg had heengezonden?

Nu, het laatste vers—luister aandachtig:

Want zoals het lichaam zonder de geest dood is, zo is ook geloof zonder werken dood.

77 Nu, al diegenen die geloof hebben, maar bang zijn om het in de praktijk te brengen: het zal geen nut hebben. Waarom—waarom niet gewoon alles aan de kant leggen wat niet bij het geloof past? Geloof en handel naar wat u gelooft; niet naar wat

u—wat u voelt, of wat de zintuigen u vertellen, maar waar uw geloof van getuigt. Is dat juist? U hebt geloof in God, en handel dan alsof u geloof in God hebt.

78 Nu, als Abraham had gezegd: "Ik heb geloof in God," maar bang was geweest om zijn zoon Isaäk te offeren, dan hielp zijn geloof niet. Paulus rechtvaardigde Abraham door geloof; Paulus sprak over wat God in Abraham had gezien; maar Jakobus rechtvaardigde hem door werken; Jakobus had het over wat de mens in Abraham zag. Ziet u? God ziet uw geloof; de mens ziet uw werken. En als u zegt dat u geloof hebt, maar bang bent een stap te zetten en er daden van te maken, dan levert het niets op; het zal nooit iets voor u opleveren. U moet het geloven, u moet het aanvaarden, en u moet ernaar handelen, is dat niet zo?

79 Welnu, denkt u dat het gemakkelijk voor mij was om te komen—toen die Engel naar mij toe kwam, en zoiets, voor zover ik het wist, sinds de dagen van de apostelen nooit was gebeurd— voor mij om te verschijnen voor duizenden, en soms wel vijfentwintig- en dertigduizend mensen in één samenkomst, en zeggen . . . en zo'n uitdaging te stellen, terwijl daar mensen van *Look*, *Life*, *Time* en *Collier's* zaten, critici, dokters en nog wat, die maar één foutje probeerden te vinden? Denkt u dat dat gemakkelijk was? Maar broeder en zuster, ik geloof God, precies wat Hij mij vertelde, en dat het zo zou zijn.

80 En toen ik daar stond en zei dat koningen en vorsten van het land mij zouden roepen om voor hen te bidden, was dat . . . Ik geloofde het, want Hij had het tegen mij gezegd. En de grootste koning ter wereld stuurde mij telegrammen om voor hem te gaan bidden, en koning George van Engeland en anderen zo meer, en grote mensen van over het hele land.

81 Hier . . . er was een héél belangrijk man, die hier zit, die al lange tijd met krukken liep— het congreslid van het Congres van de Verenigde Staten, die hier zit, meneer Upshaw, hier gezeten— was heel veel jaren verlamd, zesenzestig jaar—invalide. En hier is hij vanavond zonder zijn krukken, zonder zijn rolstoel, zonder wat ook maar, en loopt volkomen normaal. De Heilige Geest is waar. God doet . . . Dat is hem, met zijn handen omhoog, als sommigen van u hem nog nooit hebben gezien—dat is hem, hier. Hoevelen hebben ooit . . . nooit congreslid Upshaw gezien, het congreslid? Steek uw handen op zodat we het kunnen zien. Wel, hij was zesenzestig jaar invalide; hij was gevallen. En terwijl ik hier op het podium stond, toen ik erheen liep . . . De eeuwige God, die mijn Rechter is, weet dat ik de man nooit in mijn leven had gezien of van hem had gehoord—ik kende hem niet. Ik ben niet geschoold; als ik enige opleiding had gehad, had ik deze man gekend; als ik in bibliotheken was geweest en boeken had gelezen en . . . Hij stelde zich kandidaat voor het presidentschap, geloof ik, in 1926. En hij . . . En een groot man, uit Georgia; maar ik heb hem nooit gekend.

82 En op een avond liep ik hier het podium op—meneer Baxter had net het podium verlaten— ik keek, en het hing hier voor me, en ik zag het Witte Huis, zag alles ervan, begon te spreken, en ik kon het niet uitmaken, en ik vertelde het meneer Baxter. Even later viel het en ik zag waar de man zat; ik zag dat hij het was, zag hem gewond raken toen hij nog maar een kleine jongen was. En hij was kreupel geweest al . . . En ik begon weg te gaan, en de Geest van God begon te vallen, en een vrouw was opgestaan uit een rolstoel en nog meer dingen waren gebeurd waar de Heilige Geest dingen aan hen openbaarde, en toen ik wilde gaan . . . meneer Kopp hier, de . . . broeder Kopp, de voorganger, liep daarheen, en ik zei: "Ga tegen het congreslid zeggen dat God hem heeft genezen. Ik zag hem weglopen."

83 Hier . . . Zou u willen opstaan, congreslid, zodat de mensen u kunnen zien? Hier is hij: het congreslid van de Verenigde Staten van Amerika, die zesenzestig jaar verlamd was. Laten we zeggen: "Gezegend zij de Here." God zegene u, mijn broeder.

84 "En zij konden er niets slechts over zeggen, want de man stond bij hen, die bij de poort had gelegen, veertig jaar lang." En déze man was zesenzestig jaar invalide. Jezus Christus, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer . . .

85 Hoe is meneer Upshaw . . . ? Ik had hem nooit in mijn leven gezien. Ik kende hem helemaal niet; hoe kon ik dan weten dat hij een congreslid was en wie hij was? Maar de Heilige Geest openbaarde het hier op het podium. Ziet u? Hij openbaarde het. Zijn . . . Maakt Zijn geheimen bekend . . . Nu, dat heeft niets met mij te maken. Ziet u? Ik . . . Het is toevallig zo dat ik voor dat doel werd geboren. Ziet u? Net als de poel en het water van Bethesda; het kon niet zeggen: "Kijk eens wat een geweldig water ik ben." Want toen de Engel het water verliet, was het gewoon water. Is dat juist? Dat is waar.

86 Nu, ik ben gewoon uw broeder, door de genade van God, maar wanneer de Engel des Heren neerdaalt, wordt het dan een Stem van God voor u. Misschien . . . als ik u aanstoot gaf door dat te zeggen, vergeef me; maar—ik voelde dat het misschien aanstoot gaf—maar ik ben Gods Stem tot u. Ziet u? Ik zeg het nog eens; die keer was onder de inspiratie, ziet u, en ik—ik voelde me er de eerste keer slecht over, maar het herhaalde het. Nu, ziet u, ik kan niets uit mezelf zeggen, maar wat Hij mij laat zien, dat zeg ik. Geloof het, en kijk wat er gebeurt. Ziet u, dat deed híj.

87 Nadat hij in geweldige samenkomsten had gezeten . . . Nu, kijk eens: meneer Upshaw hier zat onder het prediken van meneer Freeman. En meneer Freeman—o my—is waarschijnlijk een machtig man met de Schrift. Ik ken broeder Freeman niet, behalve van zijn foto te hebben gezien. Maar hij is ongetwijfeld een geweldige man Gods. En Oral Roberts—o, hij is . . . ik ken Oral, en Oral is een wonderbare man van God, een geweldige

prediker. En broeder Ogilvie—ik heb hem twee keer ontmoet—een wonderbare man. En broeder Upshaw zat daar, en die mannen die voor hem baden. Maar wat gebeurde er? Het was toevallig de juiste tijd. En dan, toen het er kwam . . . en hij zag het—het bovennatuurlijke bewegen . . . Ziet u? Is het niet wonderbaar? God zendt Zijn Woord, dan zendt Hij iets om dat te bevestigen, om het te ondersteunen, ziet u. Dus, we hebben er alles van, en we zouden er dankbaar voor moeten zijn, vindt u niet?

88 Nu: hij zei—in zijn getuigenis—hij zei dat hij geloofde dat ik . . . het Woord van de Here door mij heen sprak. Dus, daar gingen zijn krukken en dergelijke neer en daar ging hij heen, volkomen gezond. Ziet u?

89 Ik zou dat niet tegen die man gezegd hebben als ik eerst niet wist dat God het mij had gezegd. Ziet u? Jazeker. En ik zal proberen zo eerlijk mogelijk te zijn tegen iedereen. En ik . . . Als er . . . Jezus zei: "Alles wat u op aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn; alles wat u op aarde losmaakt, zal in de hemel losgemaakt zijn." Nu, wij kunnen dat doen, voor zover de Vader het toestaat. Nu, moge de Here Jezus u zegenen.

90 En nu, voor degenen die hier vreemden zijn . . . Als de Geest van de Here, die tegenwoordig is, als Hij niets bemerkt of zegt over iemand in het gehoor, wel . . . of—of vanavond, of over iemand in de rij, is—is het al door deze mensen bevestigd dat het waar is, want vanavond . . . elke dag . . . Vandaag heb ik niet . . . Ik heb gewoon geprobeerd blij te blijven en—en te bidden, weet u, en—en rond te lopen en me te verheugen. Wanneer ik onder de zalving kom, verlies ik . . . Ik verlies ongeveer één kilo per dag, als—als—als je onder die zalving bent. Ik ben, geloof ik, rond drie kilo afgevallen, denk ik, sinds ik in deze bijeenkomst geweest ben. Dus vandaag heb ik geprobeerd me gewoon te ontspannen en gewoon naar buiten te gaan. Het doet iets met je dat het menselijke deel wegneemt en daarom weten we dat je zo niet lang zou kunnen leven. En, nu: bid, en ík zal bidden, en als we dan de mensen in de gebedsrij opstellen, zal God zeker de gebeden horen en beantwoorden.

Zullen we onze hoofden buigen.

91 Dierbare hemelse Vader, ik ben vanavond zeer dankbaar dat ik dit voorrecht heb, gerekend te worden tot deze groep Christenen, deze groep mensen die door God gered zijn, zonen en dochters van God, die vanavond op weg zijn naar die grote, gelukkige streek voorbij de sterren, voorbij alle ziekte en moeite. Ik ben zo dankbaar, Here, dat U mij door de genade van Christus hebt geroepen om hun broeder te zijn. Hoe dankbaar ben ik!

92 En nu, dierbare Vader, ben ik U zeer dankbaar dat U vanaf het begin zo aan de mensen hebt getuigd, en voor de dingen die U Uw arme, ongeletterde dienstknecht hebt toegestaan te

zeggen, wat liet zien dat U het was die sprak en niet een arme, ongeletterde persoon, en dat U het liet geschieden dat grote mannen en koningen van de aarde . . . En ik geloof dat er nog meer komen.

93 En nu, Vader, is het mijn voorrecht om hier vanavond in Californië te zijn waar geweldige diensten overal plaatsvinden. Uw dienstknecht, broeder Freeman, is ginds op de hoek. U weet waar hij is, want U bent met hem. En ik bid dat U vanavond velen daar zult genezen. Sta toe, Here, dat velen van die arme mensen . . . velen van onze kleurlingvrienden zijn daar. God, ik bid dat U hen vanavond zult zegenen en genezen— moge het een geweldige avond zijn. En we horen dat in de tempel, de . . . [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . waar Uw dienstknecht . . . mevrouw McPherson . . . [Leeg gedeelte op de band.] . . . raak vanavond een ieder van die arme zieke mensen aan die er komen om bevrijd te worden . . . [Leeg gedeelte op de band.] Sta het toe, Here.

94 En over de hele wereld, denk vanavond aan al Uw kinderen; genees hen, Vader. Zegen elke prediker en elk van Uw dienstmaagden en al degenen die zich inspannen om iets te bereiken om—om iets voor U te doen op dit grote oogstveld. Zegen hen allen.

95 En dan, Vader, gedenk ons hier vanavond, in deze kleine groep vanavond. Wij bidden dat velen genezen zullen worden, velen gered zullen worden, velen overtuigd zullen worden van Uw tegenwoordigheid, Here. En mogen wij allen, met Uw dienstknecht inbegrepen, en al de predikers, en wij allen hier, vanavond de drempel van dit huis verlaten als betere Christenen dan we waren toen we binnenkwamen, met meer geloof in U en meer liefde voor U, Vader. Sta het toe, deze genadige zegeningen.

96 En als het vanavond Uw goddelijke wil is, Here, dat als er mensen op het podium komen die kreupel zijn, en als het Uw wil is, wat ik geloof dat het is, om hen onmiddellijk te genezen in de vorm van een wonder, spontaan, zodat de mensen in het gehoor het mogen zien, en met groot geloof geloven. Ik bid dat het zo zal zijn, Here. Maar hoe het ook zij, als het niet zo is—wanneer wij U iets vragen, geloven wij dat wij ontvangen waar wij om vragen. En Vader, ik bid dat U hen een groot geloof zult geven, dat zij niet teleurgesteld zullen zijn, maar dat ze blij en verheugd van hier weggaan, er op ieder moment naar uitziend, en iedere minuut van hun leven proberen beter te wandelen of om te—om te zien, of wat hun probleem ook mag zijn.

97 En als het Uw goddelijke wil is om de geheimen van het hart van enigen van hen te openbaren, wat veroorzaakt heeft dat ze in deze toestand zijn, spreek dan tot Uw nederige dienstknecht, Here. Zie, ik sta . . . en vertrouw erop dat het bloed van Christus mij van al mijn zonde zal reinigen, dat ik een kanaal zal zijn

waardoor U vanavond tot Uw volk kunt spreken. Hoor mijn gebed, Vader, terwijl ik het vraag met heel de oprechtheid van mijn hart, in de naam van Uw Zoon, Jezus. Amen.

98 Nu, geliefde Christenvrienden, ik wil dat u allemaal daar in het gehoor samen met mij in gebed bent. Ieder van u . . . velen van u zullen waarschijnlijk niet in de gebedsrij zijn, en, die in de gebedsrij willen zijn; ik—ik wou dat ik—ik het kon. Terwijl het geloof blijft toenemen, denk ik dat we morgenavond misschien wel honderd proberen te hebben, zo de Here wil. En dan, als we tot honderd kunnen doorgaan, als er niet te veel onderscheiding is, dan kan ik het wel doen, ziet u. Maar ik . . . Daar- . . . daarin, wanneer dat opkomt—er zijn gewoon, veel dingen . . .

99 Nu, als hij die muziek begint te spelen, dáár—ik kan het al voelen neerdalen. Daar is het. Ziet u?

100 Kijk, Christenvriend, ik weet niet waar ze . . . een van die foto's is. Maar u hebt het allemaal gezien, nietwaar? Bijna iedereen heeft de foto ervan gezien; het ligt daar achter bij de toonbank. Het is bewezen door de wetenschappelijke wereld dat het een Engel van God was, door de beste onderzoekers die Amerika heeft, de FBI.

101 Nu . . . Hij is hier nu op het podium. Het is waar, beste vriend—ik weet niet hoe ik u het moet laten geloven, maar het—het is waar. En als u niet naar de man kijkt, uw broeder, maar als u wilt kijken naar waar ik het over heb, de Here Jezus, en Zijn genezende Engel op het podium . . .

102 Gelooft u dat God Engelen voor genezing heeft opgedragen? Wat was het dan op de koperen slang? Wat was het op het water van het bad van Bethesda, als het geen Engel was die uit de hemel neerdaalde? Ziet u? Zie? Ik ben niet Gods gave; de Engel is Gods gave— Hij kwam uit de hemel; ik kwam uit de aarde. En Hij kwam uit de hemel neer om een aards lichaam te omhullen, of te bekleden, om tot aardse mensen te spreken, ziet u, zodat—zodat zij . . . u in Hém zou geloven; niet in mij, in Hém heb ik het over; en door dat te doen, zal God u genezen.

103 Laten we nu onze gebedsrij oproepen. (Welke—welke—welke nummers, of letters en nummers heb je uitgedeeld, zoon? 51 tot 100. En welke letter is dat? U. Nog steeds in de U's.) Goed. 51 tot 100. Nu, eens zien—hoeveel . . . ? Even zien—is gebedskaart 51 hier? Iemand, steek dan—steek gewoon uw hand op, degene die gebedskaart 51 heeft. Dáár, gebedskaart 51? Is 52 hier? Goed. 53 hier? Nu, zó, ja—kom zó. Nu, dat is hoe ze naar voren moeten komen. Nu, ik zou . . .

104 Als u het wilt, kunnen we die mensen hierheen brengen, en God zou precies vertellen wat er met hen aan de hand is. Of ik zou iemand uit het gehoor kunnen roepen, of iemand zonder gebedskaart. De zalving is hier— de zalving van de Heilige Geest is hier nu aanwezig, om te genezen.

Nu, hoeveel . . . ? Nu, roep . . . Even zien—hoevelen zouden . . . ? Of kunnen we de hele groep in één keer roepen.

105 Hebt allemaal geloof. Denk er nu aan, u die komt, komt u hier, en wanneer u hier voorbijkomt, geloof dan dat u genezen zult worden. En de rest van jullie, ga even zitten. En de dame op het—het veldbed: hebt u ook een gebedskaart, zuster, ja? Hè?

106 Even een ogenblik—mijn zoon heeft me net verteld . . . Nu, degenen met de veldbedden en rolstoelen en dergelijke, die in de gebedsrij zullen worden geroepen, als u hier in een rij wilt gaan staan; wanneer ik . . . wanneer wij uw nummer roepen, zal ik naar beneden komen om voor u te bidden; ze hoeven u niet eens naar het podium te brengen, als u niet wilt komen, of als ze u omhoog willen tillen . . .

Ik zie dat de kleine dame hier een—een . . . Het lijkt alsof ze in een stoel zit.

107 Nu 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60. U kunt hier in de rij gaan staan, precies in—in de numerieke volgorde zoals u bent. Goed. Goed—60. Is dat ongeveer . . . ?

108 Goed, even een ogenblik—ik geloof dat er ergens iets mis is. O, iemand om het . . . het kleine meisje te halen—is zij . . . ? Wacht even. Wil je dat iemand haar daar draagt? Laat het kleine meisje daar blijven zitten. Heb je een gebedskaartje, lieverd? Dan heb je het recht dat er voor je wordt gebeden. Wacht even, laat haar daar maar op die stoel zitten.

109 Wat denk je hiervan, schat? Geloof je dat dit de waarheid is? Wat denk je dat dat vreemde gevoel is dat nu over je heen komt? Dat is de Heilige Geest, nietwaar? Dat geloof je toch, schat? Geloof je dat wat broeder Branham heeft verteld de waarheid is, dat de Engel van God mij zond om deze dingen te weten? Geloof je dat? Ik zie dat je—dat je kreupel bent of zoiets. Ik geloof dat er één been van je is geamputeerd. Is dat juist? Is dat juist? Ja, dat is . . . Ik ken je niet, nietwaar, schat?

110 Een broeder liep daar net binnen en, ziet u, dat onderbrak het visioen even. Nu, even een ogenblik—laat iedereen nu weer eerbiedig wezen, even een ogenblik.

111 Nu, kijk weer deze kant op, schat; ik wil gewoon contact maken. Ziet u, er zijn daar veel mensen die proberen te geloven, en dat is . . . Nu—ja, mm-hm. Jij hebt een . . . Je hebt . . . Kanker heeft dat gedaan, nietwaar, schat? Je . . . nam . . . en je been werd geamputeerd. Het zit nog steeds in je lichaam, het zit er nog. Is dat niet zo? Ik ga nu voor je bidden, schat.

112 Onze hemelse Vader, dat arme kleine meisje dat daar zit—ik geloof dat U haar zult laten leven, dierbare God. Wees het kind genadig, dat lieve kleine meisje. Sta haar genezing nu toe. Ik bid deze zegening in de naam van Jezus Christus, de Zoon van God. Amen.

113 God zegene je, schat. Geloof je nu dat alles weer met jou in orde komt? Geloof je? Aanvaard je het nu? God zegene je; dat is fijn. Dat ben je. Dat is juist; Hij kwam je tegemoet.

[Broeder Billy Paul Branham zegt: "Pa?"—Red.]

(Mm-hm?)

["Al die mensen daar, en er zijn er maar zo'n twintig gekomen. Allemaal, U-51 tot 100, ieder van hen."]

(Wat blief?)

["Ik wil U-51 tot en met 100, en er staan daar maar zo'n twintig."]

(O. O, goed.)

114 51 tot 100, ga in de rij staan; van 51 tot 100, ga daar in de rij staan. Laat iedereen zo eerbiedig mogelijk wezen; geloof met heel uw hart.

115 Wat was het, meneer? [Een broeder zegt iets over de kaart van het kleine meisje—Red.] O ja. Dat is goed. Dat geneest niet, het is gewoon . . . Maar ik geloof zeker met heel mijn hart . . . Ik kon niet zien; de mensen bewogen, dus . . . Ik ga dichter bij het meisje komen voordat . . . Ik geloof dat ik . . . Wat . . . ? Wanneer ze genezen zijn, zie ik een wit licht. Datzelfde licht gaat rond en zegent gewoon; het is als een zegen—ik zie het. En ik geloof dat het met het kleine meisje goed komt. Ik geloof dat het goed met haar gaat, zuster. Ziet u? Ik geloof dat je je nergens zorgen over hoeft te maken, schat; je zult beter worden.

116 Goed. Nu, iedereen . . . Nu, ze zijn misschien een klein beetje . . . Nu, de zaalwachters zullen ervoor zorgen dat ze zo in numerieke volgorde komen, want ik weet niet precies hoe deze dingen zullen gaan. Ik moet—moet gewoon . . . zoals de Here verder leidt.

117 Nu—iedereen, wees nu eerbiedig. Nu, hoevelen daar in de gebedsrij nu zullen met heel uw hart geloven dat—dat u—dat u gezond zult worden? Gelooft het met heel uw hart, dat u gezond zult worden. Wilt u nu uzelf aan de Here Jezus toevertrouwen en zeggen: "Ik aanvaard U nu, mijn hemelse Vader, als mijn Geneesheer. En door Uw genade vanavond, wat er ook gebeurt, wanneer ik door die gebedsrij kom, aanvaard ik Uw zegeningen. En ik geloof dat wanneer de handen op mij worden gelegd, dat ik gezond zal worden. Ik zal nooit meer een negatief getuigenis geven; ik zal de Here geloven"? Wilt u uw hand opsteken en zeggen: "Ik geloof dat, en ik belijd dat nu"? God zegene u.

118 Nu, iemand zei eens tegen mij, niet tegen mij, maar tegen een andere broeder, een—een prediker, viel hem aan en zei: "O, dat is schandelijk! Hij zegt tegen de mensen dat ze moeten geloven voordat er iets is gebeurd."

119 Hoe kunt u genezen worden, tenzij het door geloof is? Abraham geloofde God, dat Hij hem een kind bij Sara zou laten krijgen, en het gebeurde pas na vijfentwintig jaar, en hij werd steeds sterker en geloofde dat het zou gaan gebeuren. En wij zijn de kinderen van Abraham. Is dat juist?

120 Goed. Nu, iedereen zo eerbiedig als u maar kunt zijn. Nu, misschien dat . . . de Heilige Geest . . . Even een ogenblik. Nu, misschien zal het gewoon een—een beetje onderscheiding geven totdat ik onder de diepe zalving kan komen, even voor een ogenblik, en—en dan . . . zodat de mensen langs kunnen komen. En ik geloof dat als ze langskomen en gewoon geloven—zoals zij in het water van de poel stapten— de Engel des Heren is hier op het podium en Hij zal het doen.

Laten we nu bidden.

121 Vader, U weet alle dingen; ik weet niets. Maar wij—wij bidden dat U nu zult komen in een grote bezoeking en Uw volk zegent, en spreek nu tot hen, Here, en genees hen. En moge U een manifestatie geven, dat U hier bent, en . . . en met Uw dienstknecht bent. Sta het toe, Here. En moge ieder genezen worden. In Jezus Christus' naam. Amen. Amen.

Goed, wees nu in gebed. En . . . Als u wilt.

122 Breng nu de—uw patiënt. Nu, even een ogenblik. Nu, ik weet niet precies wat . . . Hoe gaat het met u, dame. Ik was dit eigenlijk aan het opzetten zodat de patiënten die door de rij komen, weet u, wel, dat ze—dat ze zouden kunnen—kunnen horen. Ik bedoel, dat de mensen daar in het gehoor de patiënten zouden horen, ziet u, bedoel ik. En u hebt—u bent gekomen om voor u te laten bidden. En u wilt misschien een klein iets over uzelf weten, want ik—ik—ik voel dat er, het iets is wat u graag wilt weten, uw—uw toestand.

123 U bent nerveus, nietwaar? Ontzettend nerveus. Bent u ook niet behoorlijk wat afgevallen? Ik zie een dame voor mij staan die veel zwaarder is dan u. En, zeg, bent u geen prediker of zoiets, van het Woord? Leert u niet of zoiets dergelijks? Ja, dat dacht ik al. Mm-hm. Gelooft u nu? U bent altijd zo gespannen. Wat het is: u hebt uzelf onder spanning gezet; u bent sowieso door behoorlijk wat spanning heen gegaan. U begon zich niet zo lang geleden zorgen te maken en het lijkt erop dat er iets met u is gebeurd waardoor u gewoon helemaal gespannen raakte. Nu, dat is niets anders dan de duivel die u probeert tegen te werken; nu, het is Satan die u probeert te vervloeken en u dat voor de voeten probeert te werpen. En als . . . U moet het niet aannemen; u moet het verwerpen, en—en nu geloven. Is dat de waarheid? Wel, kom eens even hier.

124 O Vader, ik dank U voor Uw barmhartigheid en goedheid, en ik bid U om onze dierbare zuster nu te genezen.

125 Gij demon, verlaat de vrouw, kom uit haar, in de naam van Jezus Christus, verlaat haar!

126 Nu, kijk eens hier, zuster: accepteert u het nu? Goed. Ga verheugd en blij aan de slag met het werk van de Here.

127 Laten we nu "Prijs de Here" zeggen. De dame—het zal in orde komen met de dame—het zal in orde met haar komen.

128 Nu, even een ogenblik. Nu, hier naast mij staat iemand anders. Nu, laat iedereen gewoon . . .

129 Kom hier, meneer. [De broeder zegt: "Meneer, wat is er met mij aan de hand?"—Red.] Meneer? ["Meneer, wat is er met mij aan de hand?"] Welnu, als u nu eens deze kant op wilt kijken en mij wilt geloven als Gods dienstknecht . . . Nu, wij zijn . . . wij zijn vreemden op deze levensreis; ik—ik ken u niet, mijn broeder, ik weet alleen maar dat u daar staat. En ik merkte toen u naar me toe liep dat er een verwelkomende geest was. En u lijdt ook. Dat is juist. En u—u hebt een maagprobleem, nietwaar? Ja, meneer, dat klopt, u lijdt. Ik zie hoe er eten voor u wordt neergezet en vervolgens weer wordt weggehaald, dus ik weet het. Zeg, bent u ook geen prediker? U bent ook een prediker van het Evangelie. Nietwaar? Ja, meneer. En—en u—u bent een gelovige, nietwaar, broeder? En u wilt genezen worden, nietwaar? Kom nu even hier, broeder.

130 Onze hemelse Vader, ik leg vanavond mijn handen op Uw dienaar, Here. En de Bijbel heeft gezegd dat als zij de handen op de zieken leggen, zij zullen herstellen.

131 Satan, laat deze man los; je probeert hem te binden. In de naam van Jezus Christus, verlaat de man!

132 Nu, mijn broeder, de oorzaak van uw maagprobleem is iets soortgelijks als wat de vrouw had die net voorbijkwam; het is een nerveuze aandoening. U bent al een tijdje nerveus, en de laatste tijd is het erger dan ooit. Is dat niet zo? Ja, meneer. En dan heeft u veel problemen gehad die dit hebben veroorzaakt, enzovoort. Nu, ga verder . . . Ik heb u de waarheid verteld. Is dat juist? U bent een prediker. Steek uw hand op als dat waar is. Dat—dat is waar. Goed. Nu, u . . . Ik kon dat onmogelijk weten, alleen door Jezus Christus. Is dat juist? U voelt nu, als een—een prediker van het Evangelie, dat er . . . u voelt dat er hier iets vreemds is, of een gevoel van—van liefde en . . . alsof. Is dat juist? Nu, zodat de mensen zullen zien dat dat juist is: steek uw hand op. Ja.

133 Nu, dat is de Engel des Heren, waarvan deze prediker een getuige is, wat Hij tot hem sprak. Nu, wat is dit anders dan de Geest van de Here? God in de hemel weet dat ik niets van die man af weet, niet meer dan . . . Maar toen ik hier op het podium stond, toen hij naar me toe liep, voelde ik een verwelkomende geest. Ik zei: "U bent een Christen, gelovige." Nu, dat is dezelfde Geest die door onze Meester tot Nathanaël zei: "Zie, waarlijk een Israëliet, een gelovige, een Israëliet, in wie . . . "

En hij zei: "Vanwaar kent Gij mij?"

134 En hier zag ik hem, zijn moeite, zijn dingen, en zijn maagaandoening enzovoort, wat juist was; hij voelt het getuigenis van de Geest. Is dat dezelfde Geest die de Here Jezus Christus ons beloofde dat die hier zou zijn in de laatste dagen?

135 God zegene u, mijn broeder. Ga heen en u zult een gezond mens worden. En God zegene u, en wees . . .

Laten we zeggen: "Prijs de Here," iedereen, en geloof met heel uw hart dat God hier is om al diegenen gezond te maken die geloven.

136 Goed; kom nu, zuster. Wat zou u zeggen als ik u vertelde dat u genezen werd, die daar in de stoel zit? Dat bent u, zuster. Ga op uw weg en wees verheugd en zijt genezen. Amen.

137 Nu, zodat het gehoor mag begrijpen—enigen van de mensen . . . Ik wil dat enigen onder u daar zonder gebedskaarten deze kant op kijken—ik wil dat u gelooft.

138 De kleine zuster die daar net voorbijkwam en last had van diabetes enzovoort, het komt nu goed met haar, die bloedarmoede.

139 Nu, heb gewoon geloof. Nu—wacht—er kijkt hier een dame naar mij vanaf een veldbed. Nu, dame, ik wil met u contact maken door gewoon met u te spreken. U hebt geen gebedskaart, en u bent een vreemde, en ik ken u niet, maar u lijdt aan artritis. Is dat niet zo? Het heeft u ook kreupel gemaakt. Is dat niet zo? En nu, als u met heel uw hart zult geloven, en wanneer Gods wonderen, of dingen beginnen te gebeuren op het podium, als ik in uw plaats was, geloof ik dat ik zou zeggen: "Jezus Christus, ik aanvaard U nu." Er is een man hier die voorbij de dame gaat die hier in een rolstoel zit waardoor ik niet kan zien wat er gebeurt. Maar ik—ik geloof dat als u Hem gewoon met heel uw hart zou aannemen, dat God u zou bevrijden en u zou kunnen opstaan en het gebouw kon verlaten en een gezond persoon kon zijn. Denk daar nu eens over na. U probeert geloof te hebben, nietwaar? U probeert het te hebben. U hebt ook een verlangen in uw hart, nietwaar? Ik zie een nauwe wandel met God, om dichter naar . . . bij Hem te wandelen; ik zie dat bóven u: een schaduw als het ware, die zich om u heen beweegt.

140 Iemand anders maakte net een . . . Wacht even, de Geest van God is aan het bewegen. Ik geloof dat het de dame is die hier zit, of de man, een van beiden, hier . . . nee, ik geloof dat het de dame is daar achter op die stoel. Er is iets mis—bloed, nietwaar, zuster? Hebt u geen bloedarmoede of zoiets . . . Ja, daar. Is dat niet zo? Sta op. Jezus Christus maakt u gezond. Die . . . Amen. De dame daar . . . Ja.

141 Er is ook nóg één vlak achter haar. Dat is juist. Sta op, dame. Dat is juist. U komt daar overheen.

142 Wacht nu even—de dame, uw vriendin die daar naast u zit—een kankergeval—goed, sta op, zuster. De Here Jezus zal u genezen van die kanker, als u slechts gelooft. Amen.

Nu, iedereen zo eerbiedig als u nu kunt zijn. Goed, zoon, breng de dame.

143 Bent u een gelovige, zuster? Gelooft u dat de Heilige Geest hier nu is? Gelooft u dat dit wat u nu voelt, Hem is? Ik—ik zegen u, mijn zuster, voor uw genezing, in de naam van Jezus Christus. Ga heen en zijt gezond. God zegene u.

Heb nu geloof, iedereen, geloof met heel uw hart.

144 Nu, jonge zuster, hoe voelt u zich daar vanmiddag bij? Bent u een gelovige? Gelooft u dat—dat God mij heeft gestuurd om dit voor u te doen? Gelooft—gelooft u het echt met heel uw hart? Ja. Wat zou u ervan denken als ik, zonder iets over u te weten, u zou kunnen vertellen wat er met u aan de hand is? 't Zou wonderbaar zijn, nietwaar? Nu, kijk—zodat u weet dat dit zeker zo is: u bent al een hele tijd in deze toestand, nietwaar? Dat is juist; sinds u klein was. En natuurlijk, uw ogen hebben nu astigmatisme, dat is wat dat veroorzaakt; uw ogen zien niet erg goed. Dat is één ding dat er met u aan de hand is; dat is niet alles. Dan bent u ook . . . Ik zie dat—dat u nooit tevreden was met de manier waarop u God hebt geprobeerd te dienen. U hebt altijd verlangd naar een diepere wandel met God, want ik zie een schaduw die uw pad volgt. U lijdt ook aan een hartkwaal, (Is dat niet zo?) waar u last van heeft. Klopt dat? Nu, wat als . . . ? Is dat de waarheid? Heb ik u de waarheid verteld?

145 Nu, wilt u mijn woord aanvaarden als Gods dienstknecht? Als dat . . . Als ik weet wat al in uw leven is geweest, weet ik dan ook wat er in uw leven zal zijn? Wilt u nu voor God zeggen dat u Hem als uw Genezer aanneemt en met opgeheven hoofd verder zult gaan en u zult verheugen en God zult prijzen en zo dicht bij Hem zult leven als u kunt en een gezonde vrouw zult zijn? Zou u dat willen doen? Kom naar voren.

146 Onze hemelse Vader, ik zegen deze jongedame—neem ál de dingen weg. Ze doet haar uiterste best, Here, om dat doel daar te bereiken en probeert daar te komen. Satan is vastbesloten om haar naar een voortijdig graf te sturen, maar U bent hier om haar te genezen. Ik zegen haar, Here, dat deze hartkwaal haar zal verlaten en dat zij een—een gezonde vrouw zal zijn. In de naam van Jezus Christus. Amen.

147 Welnu, gelooft u het. Goed. U kunt zelfs uw bril afzetten, zuster, en het podium verlaten, en zij gezond. God zegene u.

Laten we "Prijs de Here!" zeggen—iedereen.

148 Goed. Nu, het is haar gehoor. Ik zie dat nu, in uw . . . Uw ogen zijn erg slecht; u wordt blind. En gelooft u dat God u gezond zal maken? Met heel uw hart?

149 Ziet u, iemand die daar stond, leidde me net af. Ik ving het toevallig op net voordat het erin kwam. Ik zie wat . . .

150 Nu, u wordt blind. En Jezus Christus is hier om u uw gezichtsvermogen te geven, moeder. Gelooft u dat? Met heel uw hart? Nu, moeder, u bent misschien wat op leeftijd, maar God houdt van u. Als ik uw hand vasthoud, denk ik aan mijn eigen lieve moeder die vanavond thuis is en voor mij bidt; dat doet ze elke avond. En een van de grootste Moederdag-zegeningen die u nu zou kunnen ontvangen, afgezien van uw—uw redding, die u hebt, is dat u weer goed zou kunnen zien en weer goed zou kunnen rondlopen. Zou dat niet geweldig zijn? Nu, lieve moeder, ik—ik weet dat een dezer dagen dat u en ik voor onze Here Jezus zullen staan. Nu, ik ga Hem vragen om u te genezen, en gelooft u dat wat ik over Hem heb verteld de waarheid is. En ik wil dat u nu uw hoofd buigt.

151 Mijn Vader, als een dierbare moeder haar hoofd op mijn schouder legt, en huilt—blind. Satan heeft haar dit kwaad aangedaan— de zenuwen zijn in haar ogen aangetast en ze is blind geworden. Maar Gij zijt hier om haar gezichtsvermogen te herstellen, Vader. Ze staat hier vanavond zo nederig en onderdanig. Ik denk aan Sara van weleer en denk aan blinde Bartimeüs bij de poort, de man toen U op klei spuugde en zijn ogen zalfde. En nu, Vader, als U vanavond hier was in een lichaam van vlees en onder ons zat, zou ze naar U toe rennen en haar hoofd op Uw schouder leggen. U zou haar zegenen, lieve Vader. En ik weet dat mijn . . . Ik ben een zeer arme plaatsvervanger. Maar lieve God, als U op zoek was naar gerechtigheid, waar zou die te vinden zijn? Dus Vader, ik zegen haar, dat U haar haar gezichtsvermogen teruggeeft. In de naam van Uw Zoon, Jezus, moge deze blinde geest deze bejaarde moeder verlaten, en moge zij nu weer kunnen zien. In de naam van Jezus Christus. Amen.

152 Nu, moeder, ik wil dat u hier naar mij kijkt. Ziet u mij? Ziet u mij goed? Ik wil dat u uw vinger op mijn neus legt, gewoon zodat u weet dat ik . . . Kunt u mijn vingers zien? [De zuster zegt: "Ik kan gedeeltelijk zien, in ieder geval."—Red.] Goed, kunt u nu mijn vingers zien? ["O ja."] Kunt u ze zien? Hoeveel steek ik op? ["Eén."] Wel, hoeveel nu? ["Twee."] Daar hebt u het, moeder, u hebt uw gezichtsvermogen.

153 Wat er is gebeurd: Satan . . . een blinde geest . . . Nu, de Bijbel zegt: "Wanneer de dove en stomme geest . . . " Nu, de dokter zou zeggen dat het kwam—dat uw trommelvliezen zijn afgestorven of uw ogen zijn afgestorven, de zenuwen, weet u. Maar, luister, wat het is: het enige wat hij zegt: dat de zenuw is afgestorven. Maar waardoor is die afgestorven? Iets nam het over op een bovennatuurlijke wijze; ze zijn niet overal in uw lichaam afgestorven; ze zijn alleen dáár afgestorven. Goed. Nu, als ik een doorzichtige band om mijn hand heen zou hebben, die hem

zó zou drukken, dan zou de bloedsomloop worden afgesneden. Ziet u? Wel, alle zalf die ik op de vingers zou doen, zou het niet helpen; wat ik moet doen is dit losmaken zodat de natuur weer kan doorstromen. Is dat juist? Wel, de energie van het—het gezichtsvermogen, de optische zenuw, stroomde niet door uw oog, omdat een bovennatuurlijk wezen, een demon, een blinde geest, uw zenuw had gegrepen en die vasthield. Ziet u? Nu is hij weg, daarom kunt u beter zien.

154 Het komt in orde met u. Kunt u nu goed zien? Kunt u zien? Ze zegt dat ze nu goed ziet. God zegene u, mijn moeder. Ga zelf van het podium af, verheug u en prijs God. Laten we zeggen: "God zij geprezen."

155 Hallo, zuster. Kom naar voren. U wilt ook genezing voor uw ogen, nietwaar? Gelooft u dat God? Als Hij die vrouw, die bijna volkomen blind was, en die ene gisteravond, die totaal blind was, kan Hij u dan uw gezichtsvermogen geven, zuster? Nu, wat ik wil dat u doet, is te geloven dat dit, wat nu nabij is, er is om u te zegenen. Nu, als u nu met heel uw hart gelooft dat God het zal doen, zal Hij rechtstreeks naar u toe stromen, en u genezen en u zegenen, en dat van u wegnemen. Uw ogen worden—worden steeds slechter; ze gaan steeds verder achteruit. Is dat niet zo? Hetzelfde: het is een macht van de duivel, zuster, die het bezig is te blokkeren . . . De artsen kunnen er niets meer aan doen, want het is—het is voorbij, ziet u—hij zei het zelfs. Nu, als die . . . Het blokkeert gewoon de zenuw daar, de optische zenuw: de energie kan er niet meer doorheen stromen.

156 Nu, de zenuw is niet in uw hand geblokkeerd, of—of ergens anders—het is in uw oog; als het in uw oren was, dan zou u niet kunnen horen. Nu, de dokter zou zeggen dat de zenuw afgestorven is; hij concentreert zich natuurlijk alleen op de vijf zintuigen. Maar Jezus zei: "Toen de dove geest uit de man ging," de dove géést. "Toen de blínde geest uit de man ging." Ziet u? Hij . . . Het is een geest—bovennatuurlijk.

157 Nu, gelooft u, op grond van de autoriteit van Gods Woord, dat ik hierheen ben gezonden om een gebed van geloof voor u te bidden dat die geest van u zal uitdrijven en dat u gezond zult worden? Kom naar voren, mijn zuster.

158 O God—bedenk: een witte stok in haar hand op straat. Dit is het uur. O God, ik zag daar een visioen waarin ze haar hadden opgegeven en er niets meer gedaan kon worden, maar Gij kunt haar genezen.

159 Satan, verlaat de vrouw; gij blinde geest, kom uit haar, in de naam van Jezus Christus! Amen.

160 Gelooft u nu? Wel, zet uw bril af en loop verder. Mm-hm.

Daar gaat ze, zonder haar bril. En ze was . . . Goed. Laat iedereen nu naar voren komen; moge iedereen geloven met heel zijn hart.

161 Hoe gaat het, zuster? Ik zie dat u ook een bril draagt. Ja, mevrouw. Nu zullen we . . . Nu, ik wil dat u—dat u naar mij kijkt. Nu, we kennen elkaar niet, is het niet zo, zuster? Ik probeer niet . . . alleen net genoeg tot ik kan zien wat er met u aan de hand is, en dan gaan we gewoon door. Nu, ik wil net genoeg met u spreken om contact te maken. Nee, maar het zijn niet uw ogen waarin u geïnteresseerd bent. U hebt artritis, nietwaar? Is dat niet zo? Goed dan. Ik wil dat u even hier komt.

162 Onze hemelse Vader, Satan heeft onze zuster gebonden, maar Gij zijt hier om haar te bevrijden.

163 Laat haar los, Satan, in de naam van Jezus Christus, kom uit de vrouw!

164 Nu, wilt u mij gehoorzamen als Gods dienstknecht? Hef uw handen op, in de naam van de Here Jezus, stamp met uw voeten op en neer, zó. De artritis is weg; u bent . . . Amen. Nu, hier . . . ? . . .

165 Zij is niet meer stijf van artritis; God heeft haar ervan genezen. Niet alleen dat, maar haar ogen zijn ook genezen—ze had astigmatisme; het is weg—staar achter het oog. Nu, iedereen, wees eerbiedig en geloof met héél uw hart. Heb geloof in God en God zal het laten geschieden.

166 Goed, breng de dame nu. Goed. Hoe gaat het, zuster? Ik—ik zie dat u een—een blad hier aan het lezen was met daarin de getuigenis van het congreslid. Dat was wonderbaar, nietwaar, moeder? Dat is heel goed. Ja, mevrouw. Er zijn verschillende dingen mis met u. Is dat niet zo? U heeft al een tijd last van een nierprobleem, en een vrouwelijke aandoening en zo. En dan heeft u ook artritis, nietwaar, zuster? Ik zie u 's morgens uit bed proberen te komen; u wordt 's nachts heel stijf. Is dat niet juist? Dat is juist. Steek uw handen omhoog. Jezus Christus maakt u heel, nú, zuster. Ja. Stap met uw voeten zó op en neer. Stamp met ze op . . . Wees niet bang. Beweeg uw voeten op en neer, zó. U kunt uw . . . ontvangen. Zó, ja, moeder. Ga van het podium af en zeg: "Dank U, dierbare Jezus." Het is voorbij.

Laten we zeggen: "God zij geprezen!" Onze zuster is genezen. Dat is juist. Nu, iedereen, wees eerbiedig als u komt.

(Goed, even een ogenblik. Laat me deze ene dan nog onder de onderscheiding hebben.)

167 Dat is toch wat u wilde dat ik zei. U vroeg zich dat af. Nu, wees niet nerveus, ziet u; u bent al een tijdje nerveus. Nu, wat u nu voelt, zuster, is niets om u kwaad te doen; het is iets om u te helpen. Ziet u? Het is iets dat u zal helpen; het is de Engel van God. Het beangstigt uw—uw ziel, natuurlijk.

168 Nu, u bent ontzettend nerveus, nietwaar? U hebt dat nu sinds u uit de menopauze bent gekomen; u zit er al een tijdje in. Is dat niet zo? Juist. Er komen gevoelens van grote vermoeidheid over

u heen. Is dat niet waar? En nog iets: u hebt ook suikerziekte in uw bloed; is dat waar? Dat is juist. Goed, een nierprobleem, waar u last van heeft—het doet zeer en u bent vermoeid. Laat in de avond gaat u in een stoel zitten om . . . Nietwaar? God zegene u, moeder. Ga van het podium af en zij gezond, in de naam van de Here Jezus.

169 Laten we zeggen: "Prijs de Here." Goed. Iedereen eerbiedig nu. Wacht eens even. [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . over dit gehoor nu, het ziet er gewoon uit als iets melkachtigs, alsof er een roomachtige wolk in het gebouw hangt. Welnu, het is de Heilige Geest. En—en vrienden, het is gewoon overal om u heen. En u kunt genezen worden als u het gewoon gelooft. Nu, als ik het kan, als God mij helpt, ga ik proberen voor het gehoor te bidden.

170 En ik zie dat we hier een aantal mensen in rolstoelen hebben; ik zal naar beneden komen en voor jullie bidden. (Nu, laat me niet té zwak worden voordat ik bij die mensen in de rolstoelen kom.)

171 Nu . . . welnu, zuster, terwijl u daar op het veldbed ligt, probeer . . . Ik probeer u te zien, als dat enigszins mogelijk is. Ik weet niet wat er gebeurd is; er zijn twee . . . hiertussen, ziet u—dat mij blokkeert. Nu, probeer te geloven met heel uw hart.

172 En u daar met de krukken, mijn broeder, in de stoel, heb geloof nu, geloof met heel uw hart.

173 Nu, zou iedereen mij willen helpen om voor deze mensen te bidden, terwijl we bidden?

174 Vader, zegen onze dierbare zuster vanavond, en moge zij nu genezen worden en dit gebouw gezond verlaten. In de naam van Jezus Christus. Amen.

175 Ga maar langs hier. Komt ú naar voren, de volgende. Hoe gaat het, kleine zuster? O, tjonge, ik kan . . . Wat is . . . Weet u wat uw . . . ? Wilt u dat ik u vertel wat er met u aan de hand is? Het is een kromming van de ruggengraat. Is dat niet zo? Goed.

176 God, zegen dit arme jonge meisje en moge ze gezond worden, in de naam van Jezus Christus.

O! God, zegen dit kleine meisje, Vader. Ik bid dat U haar zult genezen en gezond zult maken. In de naam van Jezus Christus. Amen.

Gelooft u dat ze in orde zal zijn?

Kom, zuster.

Vader, ik bid dat U onze zuster zult zegenen en gezond zult maken. In de naam van Jezus Christus vraag ik het. Amen.

God zegene u, zuster.

Goed. Kom, dame.

Vader, ik bid dat U onze zuster zult zegenen en haar gezond zult maken, terwijl ik haar zegen, in de naam van Jezus Christus. Amen.

177 Hoe gaat het, zuster? Ja. U—u hebt geloof, nietwaar? Gelooft u dat de artritis u reeds heeft verlaten, zuster.

178 Goed. U ook, zuster. Ga, geloof nu met heel uw hart en ontvang het, in de naam van de Here Jezus Christus.

179 Iedereen, geloof, met heel uw hart. Goed.

Gelooft u dat het hem zal verlaten als ik het vraag?

In de naam van Jezus Christus, moge de kleine kerel genezen worden, en moeder ook.

Ga nu, hij zal gezond worden—de kwaal zal hem verlaten; hij zal in orde zijn.

In de naam van onze Here Jezus Christus vraag ik om de genezing van mijn zuster, in Jezus' naam.

God zegene u, lieve zuster . . .

Gelooft u, zuster, met heel uw hart?

In de naam van de . . . Jezus Christus vraag ik dat zij genezen wordt.

180 Nu, dat . . . Kom, zuster. Gelooft u Hem met heel uw hart? Goed. Als u dat zal, zal God u over de hartkwaal heen laten komen.

181 In de naam van Jezus Christus vraag ik om haar genezing. Amen.

182 Gelooft u, mijn broeder?

183 O God, ik zegen mijn broeder voor de genezing van zijn lichaam. In de naam van Jezus Christus, de Zoon van God. Amen.

184 Gelooft u nu, broeder—met heel uw hart? Er is iets gebeurd. Ik moet u dit vertellen, ziet u, want u—u kunt er niet overheen komen tenzij—tenzij ik het u vertel. En als ik het u vertel, aanvaardt u mij als Gods profeet? U hebt iets waar u aan vasthoudt, dat u niet opgeeft (Is dat niet zo?), een gewoonte die u hebt die u moet opgeven. Precies. Ga. God zegene u.

Goed. Wilt u geloven, mijn zuster?

In de naam van Jezus Christus zegen ik u, zuster, voor uw genezing.

En ga nu vol geloof en u zult uw genezing hebben.

185 Goed. Gelooft u, mijn zuster? Zoveel dingen: vermoeidheid, vroegtijdige menopauze, artritis, en gewoon, ook . . . Is dat niet zo? Zo erg. Ga heen en worde genezen, zuster, in de naam van onze Here Jezus.

Goed. Kom, lieve zuster.

Hemelse Vader, zegen onze zuster en genees haar nu. In de naam van Jezus Christus vraag ik het.

Goed. Gelooft u, zuster?

In de naam van Jezus Christus zegen ik u voor uw genezing.

Ga heen, verheug u nu en zeg: "Dank U, Here Jezus."

Goed. Gelooft u nu, zuster?

In de naam van Jezus Christus vraag ik Hem om u nu te genezen en gezond te maken.

Ga heen en zeg: "Dank U, Here."

186 Nu, toehoorders, eh, mensen, ga God danken zodra u hier weggaat. Zeg: "Dank U, Here. Dank U, Here." Laat iedereen eerbiedig wezen.

Nu, gelooft u, zuster?

In de naam van de Here Jezus, genees onze zuster voor Uw glorie. Amen.

187 Oké. Nu, zuster, wat denkt ú ervan? Gelooft u met heel uw hart? Even een ogenblik, het is een beetje. . . Ze zijn daar aan het praten. Het leidt me een beetje af. Kijk even een ogenblik deze kant op. Ik zie dat er iets vreemds aan de hand is met u, dat. . . U bent een beetje bang, nietwaar? U bent. . . Wel, wat het is: de levensfase waarin u zich bevindt—u hebt een vrouwelijke aandoening. Dus wil ik dat u nu heen gaat en genezen wordt, in de naam van Jezus Christus. Amen.

Goed. Goed. Gelooft u, zuster?

In de naam van Jezus Christus vraag ik om uw genezing. Sta het toe, Here.

Ga nu vol vreugde en wees gelukkig.

188 Goed. Gelooft u, zuster? Zou u weer willen eten zoals vroeger (Is dat niet zo?) en weer een goede maag hebben? God zegene u. Ga heen en doe precies zoals u graag wilt doen—amen—in de naam van Jezus Christus.

189 Goed. U wilt van de vrouwenkwaal af, nietwaar, zuster, en weer gezond worden? Ga maar. God zegene u. Amen.

Laten we zeggen: "Prijs de Here." (Ik kan nauwelijks. . .)

190 Goed. God zegene u, broeder. Ga nu eten wat u wilt, en wees vol moed, en God zal u zegenen en u gezond maken.

191 Goed. Kom nu. Goed, broeder. Als u gelooft met heel uw hart zult u gezond worden en zal uw gezichtsvermogen voor u goed worden.

192 God zegene onze broeder, in Jezus' naam.

193 Goed. God zegene u, zuster. Kom nu. U wilt gezond worden, nietwaar, van uw hartkwaal afkomen?

194 In de naam van Jezus Christus, moge zij genezen worden.

(Hoe zit het nu? Iedereen . . . Wat zeg je? Wil je dat ik dáár ga? Zijn dit ze allemaal, of zijn er nog een paar over?)

195 Nu, ze hebben de mensen in rolstoelen . . . ze gaan een rij vormen, en ik zal naar beneden komen en voor de rest van dezen bidden. En ga gewoon door met prijzen. Laten we de rest in de rij krijgen . . . ? . . . Hij gaat de rest van hen erdoorheen brengen. Goed, laat de dame maar komen.

Kom maar, lieve zuster. Goed.

Hemelse Vader, ik bid dat U onze zuster zult zegenen en haar gezond zult maken in Jezus Christus' naam. Amen.

Hoe lang is dat op uw hand geweest . . . ? . . .

196 Kom, zuster. Zou u niet willen eten en normaal willen zijn zoals u vroeger was? Hoe zou ik weten dat dat er met u aan de hand was? Alleen door Jezus Christus. Is dat juist? Ga nu, u bent door God gezegend en u zult gezond worden, zuster. God zegene u, lieve zuster. Amen.

197 Goed, mijn zuster. O, vele dingen waar u aan lijdt: hartkwaal, en u hebt een ernstige zenuwaandoening.

198 O dierbare God, ik bid dat U onze zuster geneest en haar gezond maakt, in de naam van Jezus Christus. Amen.

Ja, daarom worden uw zenuwen . . . ? . . .

199 Goed. O, o! Beste broeder, ik zie dat u op een kruk loopt. Wat denkt u hiervan? Gelooft u dat het de waarheid is? Ja. Nu, ik—ik kan u niet genezen, mijn broeder, maar ik zal kunnen weten wat er met u aan de hand is, als u mij gelooft als Gods profeet. Gelooft u dat met heel uw hart? Ja? Dat wat u nu voelt en de Geest dichtbij, dat is de Engel van God.

200 Uw aandoening is voor de mens onbekend. U wordt gewoon heel zwak, nietwaar? Wordt gewoon zwak, ontzettend zwak. En u loopt daar . . . maar een klein stukje op en dan wordt u gewoon heel zwak en gaat u zitten. Is dat juist? Dat is juist. Hoe zou ik weten dat u zo deed? Alleen door een visioen; dat is de enige manier dat ík het zou weten, want ik ken u niet. Is dat juist? Wat het is: uw zenuwstelsel heeft het begeven, broeder, in uw ruggengraat. Nu, kom hier even.

201 O God, zegen deze man; geef hem kracht. U zei: "Laat hem die zwak is zeggen: 'Ik ben sterk.'" Sta het toe, Here, terwijl ik hem zegen in de naam van Jezus Christus. Amen.

202 Ik wil dat u van—van het podium afloopt, uw oude kruk daar neergooit en naar huis gaat . . . ? . . . .

203 Goed. Kom, zuster en wees nu genezen, in de naam van Jezus Christus, van uw oogkwaal. Amen. God zegene u, zuster.

Goed. Gelooft u, mijn broeder?

In de naam van onze Here Jezus, genees mijn broeder. Amen.

Ga en geloof, broeder.

Gelooft u, zuster?

In de naam van de Here Jezus, genees mijn zuster.

Gelooft u, zuster?

In de naam van Jezus Christus, ontvang uw genezing. Amen.

In de naam van Jezus Christus, ontvang uw genezing, mijn zuster.

Ga heen en verheug u nu.

Gelooft u Hem, zuster?

In de naam van Jezus Christus, ontvang uw genezing. Amen.

204 Prijs de Here! Goed, laten we allemaal zeggen: "Prijs de Here." Laten we onze handen opheffen en Hem prijzen. Goed. Nu, er is hier beneden een groep mensen in rolstoelen die wij nog niet hebben bereikt. Nu, ik wil dat iedereen met mij bidt. Nu, deze mensen hebben geen gebedskaarten, en ik ga naar beneden om toch voor ze te bidden, omdat zij—zij hier zitten . . . sommigen van hen, één of twee geloof ik, hebben gebedskaarten. En ik wil met hen bidden; ik wil dat mijn predikerbroeders met mij meebidden.

205 Nu, ik zal ze elk kunnen vertellen hoe het is gebeurd en alles erover; maar u genezen, dat kan ik niet. Maar ik wil u iets vragen. Wilt u mijn Here Jezus aannemen als uw Genezer als ik voor u kom bidden? Laat een aantal van de predikers zich hier ook in de rij bij hen voegen, zodat zij—zij ook hierbij betrokken kunnen zijn, de hele . . .

206 Ik wil dat het gehoor eerbiedig is. God zou hier enkele machtige wonderen kunnen doen. Nu, alleen de kreupelen en de aangevochtenen, ernstig kreupel en verkromd waardoor ze er niet uit kunnen komen. Laat die daar maar blijven zitten. Nu, laat iedereen eerbiedig zijn. Laat enigen van de predikers hier achteraan komen staan.

207 Christenvrienden, hoevelen willen met mij meebidden terwijl ik hier ben om deze mensen te bedienen? Wilt u samen met mij met heel uw hart geloven? Wilt u eerbiedig zijn en uw hoofd gebogen houden en in gebed zijn? En we vragen onze Here Jezus voor de genezing van deze zieken en . . . Wat als dit uw familieleden waren die hier zitten, sommigen van hen helemaal verkromd en—en kreupel, en sommigen totaal blind, met wandelstokken in hun hand? Ik geloof dat onze Here Jezus hen zal genezen. Nu, iedereen, blijf zitten, behalve de kreupelen. Alleen de kreupelen hier nu.

[Broeder Hall geeft instructies aan de gemeente—Red.]

208 Nu, voor u die kreupel zijn, en hier helemaal verkromd en aangevochten zijn, mijn hart gaat naar u uit, wanneer u mij hier op het podium zegeningen ziet uitspreken over sommige mensen.

Er zijn verscheidenen hier geweest die helemaal kreupel en verkromd waren, die genezen werden; u hebt daarvan gehoord. Bijvoorbeeld meneer Upshaw hier, die zesenzestig jaar kreupel was; er is niemand van u die in de toestand verkeerde waarin hij verkeerde—sinds een kleine jongen, en probeerde genezen te worden, toen hij zeventien jaar oud was, toen hij zijn rug had gebroken. Hij was net als president Roosevelt, onze overleden president; vanaf zijn middel naar beneden was hij verlamd. Ik kon alleen doen wat God mij zei te doen: een visioen te zien en hem erover te vertellen, wat er zou gebeuren.

209 Niet alleen hij, maar ook anderen hebben hier in rolstoelen gezeten die vanavond niet meer in rolstoelen zitten omdat ze genezen zijn; velen van u weten dat. Phoenix, twee weken geleden—hoe God hen uit de rolstoelen nam.

210 Terwijl ik hier sta . . . Ik kijk naar u. Ik zou u kunnen vertellen wat er met u aan de hand is, maar de reden dat ik vaak . . . meestal niet tot rolstoelgevallen spreek: iemand zou kunnen zeggen: "Wel, iedereen zou daar kunnen kijken en zeggen dat die man kreupel was." Dat is juist. Mijn bediening ligt niet zozeer daarin; het is om een gezond persoon te zien en dan hén te vertellen wat er aan de hand is, ziet u—een gezond uitziende persoon—en als u het opmerkt.

211 En vanavond, het gehoor, voor u vreemden: ik heb geprobeerd het zo veel mogelijk terug te houden om mijn kracht te bewaren om naar beneden te komen om voor deze mensen te bidden. Nu, ik ga u iets vragen: Gelooft u dat ik de waarheid heb verteld, u kreupelen en dergelijke? Ik—ik ga naar beneden komen en—en—en God vragen om u te zegenen, en voor u bidden, voor ieder individu, en ik wil dat u gelooft dat God u gezond zal laten worden. Nu, Hij zou het nu meteen kunnen doen. Als u dat . . . het geloof dat u zult opstaan voelt, oké; zo niet, wel, geloof dan dat Hij u gaat genezen. Als u zó veel geloof hebt, zal het een lange tijd duren om het naar voren te brengen, maar Jezus zei: "U geschiede naar uw geloof." Maar nu, als u veel geloof hebt, zult u ter plekke genezen kunnen worden.

212 Ik zie hier enkele blinde mannen met stokken zitten; ik wil dat u gelooft. En ik wil dat het hele gehoor . . . Wat als dit uw vader en moeder of iemand was die hier zat?

213 Nu, laten we oprecht zijn. Het enige wat ik kan doen is voor hen gaan bidden. Nu, als ze willen weten wat er aan de hand is en wat er is gebeurd, zal God dat openbaren. Dat kan worden gedaan. Maar zij willen dat er voor hen gebeden wordt, en zij geloven dat als ik voor hen kom bidden, God hen gezond zal laten worden. En ik geloof dat als zij het zullen geloven, met heel hun hart, dat het nu meteen zal gebeuren. En als zij het doen . . .

214 En als het niet nu meteen gebeurt, wees niet ontmoedigd; het kan over een—een half uur zijn, het kan over een week zijn,

ik weet het niet; maar het zal gebeuren als u het gelooft. "U geschiede naar uw geloof." Als dat in de Schrift staat, laat het gehoor "amen" zeggen. Geloof nu met heel uw hart.

215 Hoe vaak hebben we ze wel uit de psychiatrische inrichting gezien en in dwangbuizen en dergelijke en ze zijn nu thuis en weer normale mensen, ziet u, en allerlei aandoeningen?

216 Nu, de predikerbroeders gaan bidden terwijl ik aan het bidden ben; ik vraag me af of het gehoor hetzelfde wil doen, als u uw hoofd wilt buigen. Broeder Hall, blijft u hier bij de microfoon. En zoonlief, als je met mij mee wilt gaan om langs de rij te gaan.

217 Ik heb een verlangen dat God mijn zoon roept om voor de zieken te bidden. En ik wil eerst iets zien gebeuren om het te bevestigen, ziet u. Ik wil dat hij bij mij is wanneer dit gebeurt. Goed.

(U kunt tot het gehoor spreken.) [Broeder Hall spreekt tot het gehoor terwijl broeder Branham voor de aangevochtenen bidt. Leeg gedeelte op de band—Red.]

218 Christenvrienden, aan u die met heel uw hart gelooft—iedereen, wees nu zo eerbiedig als u kunt zijn— ik geloof zeker dat God ieder van u heeft gezegend voor uw genezing. Een man hier test hier zijn ogen heen en weer, die blind was. Een andere dame steekt hier haar voeten buiten de rolstoel, een kleurling-dame; ze zal over een paar minuten daaruit opstaan. Hier is nóg een dame die is opgestaan. Goed. Nu, iedereen, wees gewoon eerbiedig. De Heilige Geest heeft . . . De mensen zijn gezegend, dat geloof ik met heel mijn hart.

219 Nu, ik wil dat het gehoor opstaat, iedereen in het gebouw. Predikervrienden, ik wil dat u nu naar voren komt en uw handen op de—op de aangevochtenen legt. Mijn predikerbroeders hier, kom naar voren en leg uw handen op hen, zodat u hen kunt bijstaan en hen kunt helpen in hun geloof om uit de rolstoelen op te staan en genezen te worden. Nu, ik wil dat iedereen zijn handen zó naar God opheft terwijl we bidden.

220 Nu, dame, de kleurling-dame hier, ik wil dat u daaruit opstaat. En deze dame hier, en daar, ik wil dat jullie nu met heel uw hart geloven.

Alle Christenen, bid.

221 Nu, Vader, wij hebben deze mensen gezegend in Uw naam; dit ene wetende: dat Gij beloofd hebt dat "wat u ook begeert, wanneer u bidt, geloof dat u het ontvangt." Als U die arme vrouw die vastgebonden en verkromd daar op dat veldbed lag, uit dat veldbed kon nemen, kunt U elk van hen eruit nemen, Here. Sta nu toe dat zij genezen kunnen worden en weer gezond gemaakt worden. Hoor het gebed van Uw nederige dienstknecht, Vader. Nu, sta het toe, Here.

222 Satan, jij die deze mensen gebonden hebt, er is voor hen gebeden, Gods zegeningen zijn over hen gevraagd; jij bent een verliezer.

223 In de naam van Jezus Christus, sta daaruit op! Hier komt een dame, verlamd, uit de stoel omhoog, is opgestaan. Kijk hier, komt uit de rolstoel, loopt zonder. . . Prijs de Here! Hier staat er nóg een op, nóg een dame, verlamd in een rolstoel, die opstaat en God prijst. Laten we overal onze handen opheffen en God prijzen! Dat is juist. Sta daar op. In de naam van de Here Jezus, sta op! Kleine jongen, strek je hand daar uit en worde gezond. Rolstoelen worden naar achteren geschoven. Mensen vallen, in de rolstoelen, en hebben een glorieuze. . . Halleluja! Geprezen zij God!

51-0505 Mijn Opdracht
Calvary Temple
Los Angeles, Californië Verenigde Staten

DUTCH

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kostenloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org